

Zsigmond Attila

Fugyi

A Szilágyi traktus legrégebbi lelkésznévsorai

A mikor az Erdélyi Egyházkerület 1943-ban körlevélben rendelte el a gyülekezetekben szolgált lelképásztorok életrajzi adatainak az összegyűjtését,¹ a felosztásnak a Szilágy-Szolnoki Egyházmegye akkori fungens lelkészei is eleget tettek, néhány kivételtől eltekintve a végrehajtási utasításban megkívánt kimerítő alaposággal. A beérkezett válaszok teljes gyűjteménye jelenleg megtalálható a Zilahi Egyházmegye levéltárában.² Az adatgyűjtés alapját az akkor még „sértetlen” egyházközségi levéltárak iratanyaga képezte,³ viszont, meglévő anyag hiányában, főként a 17–18. századra vonatkozó adatok tekintetében⁴ sok adatszolgáltató lelkész már akkor is arra kényszerült, hogy az akkortájt még közkézen forgó (de mára már alig hozzáférhető) Petri-féle monográfiához forduljon segítségért.⁵ Ebből a tényből egyértelműen levonható a következtetés, hogy az egyházközségi dokumentumokból már csak elvétve kerülhetnek napvilágra a korábbi századok lelképásztoraira vonatkozó új adatok, és más források után kell nézni. Reménységre ad okot, hogy elég tekintélyes mennyiségű olyan iratanyag van, melynek tudományos igényű feldolgozása vagy még egyáltalán el sem kezdődött, vagy csupán a kutatás kezdeti szakaszában található.

Elsőként említjük a Szilágy-Szolnoki Egyházmegye archívumának az anyagát, melyet 1974-ben az akkori rendelkezéseknek megfelelően az Állami Levéltár Szilágy megyei fiókjába szállítottak át.⁶ Ez a tény mindmáig jócskán megnehezíti ennek a kiemel-

¹ Az Erdélyi Református Egyházkerület Igazgatótanácsának 2715/1943. IV. számú körlevele. *Református Szemle*, 1943/11. szám, 166–170.

² A jelentéseket tartalmazó három vastag dosszié az egyházmegyei levéltárnak a kilencvenes években elkezdődött rendezésekor került elő, és ezúton köszönöm meg Lakóné Hegyi Éva egyházmegyei levéltárnak, hogy felhívta figyelmemet erre a kiemelkedően fontos forrásra.

³ A „sértetlen” jelzővel csupán arra kívántunk utalni, hogy ekkor még nem történt meg az egyházi levéltári anyag részleges állami begyűjtése; és mindaz, amit megkímélt a történelem vihára, hatvan évvel ezelőtt még a lelképásztorok rendelkezésére állt.

⁴ A Szilágyságra néve is helytálló az általános érvennyel megfogalmazott megállapítás, miszerint a lelkészi hivatalokban a rendszeres anyakönyvezés, bár egyelőre még csak kezdetleges formában, a 18. század második felében kezdődik el, a korábbi időkre vonatkozóan inkább csak a legfontosabb iratok (díj- és adománylevelek stb.) kerültek megőrzésre. *Az Erdélyi Ev. Ref. Egyházkerület Névkönyve az 1896-dik évre*. Kolozsvár 1895. 110–129. Vö. Jakó Zsigmond: A levéltárvédelem útja az erdélyi reformátusok körében. In: *Írás, könyv, értelmiség*. Bukarest 1977. 106.

⁵ Az egyházközségekre és az azokban szolgált lelkészekre vonatkozó információk részben a vármegye településeinek az ismertetését tartalmazó 3-4. kötetben, részben az utolsó két kötetet kitevő, alaposan dokumentált személynévmutatóban találhatók meg. Dr. Petri Mór: *Szilágy vármegye monographiája* (a továbbiakban: Petri), I–VI., h. n., 1901–1904.

⁶ Az 1974. jan. 16-án kelt átadásvételi jegyzőkönyvhöz mellékelt leltár 280 tételszám alatt sorolja fel az átvett iratanyagot, melynek időhatárait az 1670-es és 1965-ös esztendőök képezik. *Inventar, cuprinzind materialul arhivistic din fondul „Protopopiatul Reformat Sălaj-Solnoc” preluat de Filiala Sălaj-Zălau*, másolati példány a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Levéltárában.

kedő fontosságú irategyüttesnek a tanulmányozását,⁷ de ennek ellenére örvendetes fejleményről számolhatunk be. A anyag számunkra legértékesebb részét az a hét kötet képezi, amelybe a 18. század közepétől kezdődően hét évtizeden át kivonatos formában rögzített vizitációs feljegyzéseket gyűjtötték egybe.⁸ Mivel az 1761-es esztendőől kezdődően megközelítőleg évenkénti lebontásban nyomon követhető a traktus lelkészeinek a szolgálata, helyváltoztatása, az eddigi vizsgálatok alapján is bátran kijelenthetjük, hogy a most még eléggé foghíjas egyházközségenkénti lelkésznévsorok sok új adattal fognak kiegészülni, ami döntő előrelépést jelent az ezirányú kutatásban.⁹

Viszont sajnálattal állapítjuk meg, hogy még most sem hozzáférhető a Zilahi Református Kollégium Kolozsváron őrzött anyakönyve,¹⁰ amelyről – a hasonló matrikulák ismeretében – feltételezzük, hogy szintén bővülködhet a szilágysági lelkészekre vonatkozó adatokban.

Szerencsésebb helyzetben vagyunk azzal a két 17. századi protokollummal, amelyek jelenlegi ismereteink szerint a legkorábbi fennmaradt példányok a Szilágyi traktus jegyzőkönyvei közül. Egyikük díjleveleket és nagyjából részben parciális zsinati jegyzőkönyveket tartalmaz,¹¹ a másik pedig a díjlevelek mellett a gyülekezetek ingó és ingatlan vagyonának a számbavételét foglalja magába.¹² Jelen tanulmány kapcsán ezek azért tarthatnak számot érdeklődésünkre, mert mindkét protokollum elején megtalálható a traktusban a 17. század elejétől kezdődően szolgált lelkészek névsora.¹³ Az alábbiakban ezt a két listát részletesen is bemutatjuk és összehasonlítjuk, a vizsgálódás eredményét pedig egy közös, egyesített lelkésznévsor formájában adjuk közre a Függelékben (2. sz. melléklet).

⁷ Bár az anyag rendezése már befejeződött, és így az elviekben kutatható, személyes tapasztalataink szerint az intézmény letűnt időket idéző belső szabályzatán, nehézkes működésén túlmenően az is akadályt jelent, hogy az anyagot átrendezték, ennek következtében az átadási jegyzőkönyv és az aktuális leltár közötti eltérések miatt számos bennünket érdeklő iratot nem sikerült megtalálni.

⁸ Az eddigiek során a hét közül a legelső kötetet sikerült tanulmányozni, melyről megállapítható, hogy a meglátogatott gyülekezetekre vonatkozó feljegyzéseket összefoglaló, különálló ívekre írt jegyzőkönyveket valószínűleg a 19. század folyamán foglalták papírtáblás kötésbe. Az általunk ismert két legkorábbi egyházmegyei leltár tanúsága szerint a 19. század első negyedében ezek az iratok még rendszerezetlenül, csomóba kötve pihentek a traktus ládájában – ld. a Szilágyi traktus levéltárának 1806. augusztus 27-én kelt, VIII./D/61., illetve az 1817. június 23-án kelt, VIII./D/98. jelzetű összeírását (mindkettő a Zilahi Református Egyházmegye Levéltárában – a továbbiakban: ZRELT); vö. *Registrul proceselor verbale de vizitații canonice, comitatul Crasna și partea de sud a comitatului Solnocul Mijlociu 1761–1775*, R1 jelzettel a Román Nemzeti Levéltár Zilahi Igazgatóságának Protopopiatul Reformat Sălaj-Solnoc fondjában (a továbbiakban: RNL-Zilah/PRSS).

⁹ Ezzel kapcsolatban a már fentebb említett 1943-as felmérés rendjén az egyházmegyei levéltár kezelő Végh Árpád egrespataki lelkész teljes joggal jegyezte meg jelentésében, hogy: „Az eh-m-i levéltárban a régi eh-m-i vizsgálati jkvekben és az eh-m-i tanács jkveiben rengeteg anyag van, ami az épen folyamatban levő anyaggyűjtésünket értékes adatokkal kiegészítheti.” ZRELT, Jelentés-1943/Egrespatak, IV./67.

¹⁰ *Protocolum Gimnasii Ref. Zilabiensis Rectores et studiosos ab ao. 1646*, a Román Nemzeti Levéltár Kolozsvári Igazgatóságának (a továbbiakban: RNL-K.vár) a még rendezésre váró anyagában található.

¹¹ *Protocolum Sedis Ecclesiasticae in Districtu Szilagy*, in *ambitu duorum Comitatum Solnok et Kraszna existentis* (a továbbiakban: Prot-1.), a RNL-K.vár Documente și manuscrise fondjában, 67. sz.

¹² *Protocolum Ecclesiasticae Sedis Szilagyensis* (a továbbiakban: Prot-2.), a kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet könyvtárának kéziratárában, jelenleg rendezés alatt.

¹³ Számunkra érthetetlen módon a Petri-féle monográfia nem használja a névsorokat, noha számos esetben hivatkozik a korábbi protokollum (Prot-1) egyéb adataira.

A T-névsor¹⁴

A traktus legkorábbi ismert jegyzőkönyvét 1656-ban,¹⁵ *Tótfalusi P. István* zilahi lelkész esperessége idején kezdték meg. Ennek első részét – a címirat szerint – egy korábbi protokollumból másolták át, bármiféle hozzáadás vagy változtatás nélkül. A tíz lapból álló első fejezet tartalmazza a traktusban régtől fogva élt lelkészek neveit.¹⁶ A felsorolás összesen 280 nevet tartalmaz, és körülbelül 130 esztendő töl fel (a 17. század elejétől 1729-ig). Nincs sorszámozva, de a neveket tízes csoportonként megjelölik, ez alól csupán az utolsó lap képez kivételt.¹⁷

A címirat alapján 1656-ban elkezdett névsorban az első 142 név ugyanazon kéz írása, két utólagosan bevezetett nevet leszámítva (12.,29.).¹⁸ Ennek a bejegyzéscsoportnak az első része (1–92.) igencsak szűkszavú, a lelkészek nevei magányosan árválkodnak, s a néhol előforduló többletinformációk is szinte csupán az elhalálozás helyére korlátozódnak.¹⁹ A második rész (93–142.) már valamivel alaposabb, hiszen a nevek mellett azt is feltüntették, hogy az illető lelképásztor melyik esztendőben és hol kezdte meg szolgálatát a traktusban. Itt sem találunk sok utólagos bejegyzést, ezek később elnyert egyházmegyei tisztségekre vagy a halál helyére és időpontjára vonatkoznak.

A névsor folytatásának nevenként változó írásképe azt a feltevést kínálja, hogy 1665 után a lelkészek saját kezűleg jegyezték be a nevüket a matrikulába,²⁰ a traktusba való befogadásuk alkalmával,²¹ és ez a gyakorlat folytatódott egészen 1714-ig (143–246.). Kivételt csupán néhány esetben találunk, amikor több bejegyzés is egyazon kéz-

¹⁴ Az ezutáni hivatkozások megkönnyítése érdekében a névsorokat rövidítve jelöljük, a feltételezett szerzők nevének kezdőbetűje alapján (T = Tótfalusi, Cs = Csehi, K = Keresszegi).

¹⁵ Fontosnak tartjuk megjegyezni, hogy a címirat végén található dátumot utólag jegyezték be, és bár a kissé elmosódott harmadik számjegy miatt 1636-nak is lehetne olvasni, figyelembe véve, hogy Tótfalusi István 1650-ben kezdte meg esperesi szolgálatát, az 1656-os olvasat egyértelműnek tűnik.

¹⁶ „*De nominibus ministrorum, qui multis ab-hinc annis, et modo, in hac Dioecesi diversis temporibus successive vixerunt.*” Prot-1, 1–10.

¹⁷ A névsor ismertetését és a másik protokollumban található, szintén számozatlan párdarabjával való összehasonlítását viszont ebben a formában nem lehetett elvégezni. A jobb áttekinthetőség érdekében mindkét listát megszámoztuk, és a továbbiakban az azokban található nevekre már a hozzárendelt sorszámok alapján hivatkozunk. A korábbi jegyzőkönyv (Prot-1) neveit *dólt* számokkal jelöltük, későbbi társának (Prot-2) esetében pedig *félkövér* számokat alkalmaztunk.

¹⁸ Az írásképe alapján 19. századnak datálható utólagos bejegyzések gyaníthatóan összefüggésben vannak a névsorban és a protokollum további részeiben szórványosan megtalálható zöld tintás aláhúzókkal. A bejegyzéseket eszközlő ismeretlen személy célja nyilvánvalóan a névsor adatainak gyarapítása volt a jegyzőkönyvben található további említések alapján. Károli György érsepszentkirályi lelkész nevének (29.) a névsorba való besúrása mindenképp már a Szilágy-Szolnoki Egyházmegye meglétét feltételezi (1821-től), hiszen korábban Érsepszentkirály nem tartozott a Szilágyi traktushoz.

¹⁹ Kivételt csak a lista legelején álló Keresszegi Herman István (1.) képez, akinél feltüntették az esperessé választás időpontját (1620. június 20.), később pedig 1629-ben történt püspökké választását is; valamint Udvarhelyi János (49.) más faluba való 1645-ös eltávozásának említése. Emellett tíz esetben találjuk meg a fentebb már említett 19. századi bejegyző keze nyomát, évszámokkal és szolgálati helyekkel (1., 4., 10., 11., 15., 24., 28., 45., 58., 73.)

²⁰ Ezt sejteti annak a Kisvárdai Istvánnak a meglehetősen kusza vonalvezetésű, gyakorlatlan kézre való (s ezért könnyen azonosítható) kétszeri beírása (143., 152.), aki előbb varsolci, majd utóbb már szilágyfőkeresztúri prédikátorként szerepel, egy esetleges felfüggesztés utáni visszafogadás eredményeként – amint ezt a gyakorlatot igazolja annak a Diósgyőri Jánosnak az esete, akinél a szolgálat megkezdésének dátuma után később bejegyezték a későbbi visszafogadás tényét is („*Ecclesiae denu receptus Anno 1678*” – 131.)

²¹ Erre utalhat a néhány esetben a név után feltűnő „*receptus est in Societatem*” formula (167–172.), vagy a pontos dátum feltüntetése.

től, gyaníthatóan a traktuális jegyzőtől származik (144–149., 155–156.).²² A lelkipásztorok saját kezű beírásának – egyébként teljesen logikusnak tűnő – gyakorlatával²³ kapcsolatban viszont néhány érdekesség is megfigyelhető. Elsőként említjük azt a tényt, hogy a bejegyzések nem mindig követik a szigorú időrendet, sokszor több évnyi eltérés is található két egymás után következő név esetében.²⁴ Még nagyobb súllyal esik latba a Harsányi Máté szilágycsehi prédikátor nevéhez (166.) *utólagosan* fűzött ötsoros megjegyzés (mely a lelkési közösségből 1678-ban történt eltávolítására vonatkozik), ez ugyanis *nem* a sorok közé vagy a lapszélre lett beszorítva, hanem szerves egységet képez a szövegtesttel, s az 1673-ban befogadott Füzéri István neve csak *ezután* következik. (Utólagos betoldások még számos esetben találhatók ebben a részben, ezekről viszont egyértelműen megállapítható, hogy később lettek beírva.) Összegezve a fentebbi megállapításokat, úgy tűnik, hogy a 17. század második felétől kezdődően öt évtizeden át két gyakorlat keveredett egymással: a saját kezű bejegyzések váltakoznak a mások által eszközöltekkel, anélkül, hogy ehhez bármiféle rendszert vagy meggyőző magyarázatot tudnánk társítani.

A lelkésznévsor utolsó szakasza (247–278.) egységesen Zoványi P. György senior kézírását mutatja, csupán a legutolsó két név (279–280.) származik mástól, talán fiától, Zoványi Józseftől. A lista az eddigiekkel ellentétben itt kéthasábossá válik, az utolsó 13 nevet a bejegyzők hely hiányában kénytelenek voltak a korábbi bejegyzések mellé beszorítani.

A lista alapos tanulmányozása nyomán több-kevesebb bizonyossággal megállapítható, hogy hat név kétszer fordul elő (tehát ugyanazon személyek kétszeri bejegyzéséről van szó, nem pedig névazonosságról),²⁵ három esetben viszont az azonos nevek gyaníthatóan külön személyeket jelölnek.²⁶ Érdekességként említjük, hogy a lajstromban egy cirill betűs név is található (33.), egyéb megjegyzések híján csupán az írásmódból lehet következtetni, hogy Tatarosi Lázár bizonyára egy román ajkú gyülekezet papja lehetett.²⁷ Az egységes íráskép alapján összesen öt név esetében vált nyilvánvalóvá,

²² E nevek jellegzetes, kalligrafikus írásmódja köszön vissza ránk a másik, Csehi P. János esperessége alatt megkezdett protokollum lapjairól, ennek alapján ezek a beírások feltehetően tőle származnak. Ezt a feltevést erősíti, hogy ő éppen az említett bejegyzések idején, 1666-ban lesz a traktus jegyzője. Egyébként a protokollumokban található különféle kézírások azonosítása – néhány kivételtől eltekintve – nehézségekbe ütközik, egyéb traktuális vonatkozású írott dokumentumok hiányában – előrelépés az állami levéltárban őrzött egyházmegyei anyag tanulmányozásától várható.

²³ Itt önként kínálkozik a párhuzam az iskolai törvények saját kezű aláírásával – eszerint a lelkész aláírásával hitelesíti, hogy magára nézve érvényesnek tekinti az illető egyházmegye fennhatóságát.

²⁴ Míg Borsai Ferenc zilahi lelkész (163.) 1678. május 9-i dátummal szerepel, az őt megelőző Miskolczi Csulyak Gáspár (162.) és az utána következő Örvéndi Ferenc (164.) neve egyaránt 1674-es évszámmal lett bejegyezve, utóbbit viszont Tolcsvai Mihály követi (165.), aki a beírás tanúsága szerint 1671-ben kezdte meg szolgálatát.

²⁵ Kisvárdai István (143., 152.), Matolcsi György (175., 182.), Csapai Miklós (194., 232.), Debreczeni K. György (200., 213.), Békési Gergely (229., 235.) és Viski János (247., 280.).

²⁶ Böszörményi Mihály (110., 144.), Gyarmathi Sámuel (112., 146.) és Bölöni Mihály (131., 197.) esetében állítjuk ezt, a két említés közötti jelentős időbeni különbségre alapozva, de egyik esetben sem lehet teljes bizonyossággal kizárni annak eshetőségét, hogy ugyanazokról a személyekről van szó, akik valamilyen okból elhagyták a traktust (máshol vállalt szolgálat, kizárás), de később visszatértek a szilágysági lelkészek közösségébe.

²⁷ Nevéből következően a Bihar vármegyei Tatarosról származhatott, melynek román református gyülekezete a 18. század elején az Érmelléki Egyházmegye fennhatósága alá tartozott. Működési helyével kapcsolatban annyit jegyzünk meg, hogy a Szilágysággal kapcsolatban a 17. század elejére vonatkozó konkrét adatokkal nem rendelkezünk, de ennek a századnak az utolsó negyedéből ismert három román

hogy azok a 19. század során kerültek be a felsorolásba, a protokollum ismeretlen tanulmányozójának tollából.²⁸ Mindezeket összesítve megállapítható, hogy a 18. század első felében záruló és mai állapotában 280 nevet tartalmazó lista összesen 274 lelkipásztort említ,²⁹ eredetileg viszont (a késői, 19. századi bejegyzéseket leszámítva) 272 prédikátor nevét örökölte meg.

A Cs-névsor

Bár a traktus másik jegyzőkönyvét 1680-ban kezdték meg, *Csebi P. János* seniorsága alatt, az első résznek a korábbi protokolluméval szinte szó szerint egyező címirata azt bizonyítja, hogy itt is ugyanannak a korábbi jegyzőkönyvnek az anyagát rögzítették. Ennek megfelelően az első fejezetben foglalt, tizenhat oldalra terjedő lelkésznévsor³⁰ is ugyanabból a forrásból táplálkozik, legalábbis annak első felében. Ez a lista ugyanis tágabb időszakot foglal magába, a 17. század elejétől 1827-ig terjed, és 462 nevet sorol fel.

Külsőalakjára nézve ez a lajstrom viszonylag egyenletesebb képet mutat, a kézírás alapján jól elhatárolható, összefüggő egységeket csak néhol törik meg eltérő írásképű, egy-két nevet tartalmazó bejegyzések.

A névsort a protokollum megnyitáskor, 1680-ban kezdte el vezetni maga az esperes, *Csebi P. János*. Az ő jellegzetes kézírásával készült rész (1–199.) a lajstrom leghosszabb egységét képezi. Bár elszórta már korábban is találunk a szolgálat megkezdésének és főként az elhalálozás helyére utaló bejegyzéseket, a traktusba való befogadás évszáma a 88. névtől kezdődően jelenik meg, többé-kevésbé folytonos jelleggel.

Egy három névből álló, más kéztől származó bejegyzés³¹ (200–202.) után Zoványi P. György kézírását ismerjük fel a folytatásban (203–298.). Tudva azt, hogy Zoványi csak 1700-ban kerül a traktusba (a névsorban is csak a 214.), esperessé pedig csak 1711-ben választják, az általa bevezetett első lelkész (203.) pedig már 1692 körül megkezdte szolgálatát,³² egyértelmű, hogy a nyilvántartás nem mindig volt naprakész állapotban, a zavaros körülmények akadályoztatásai miatt³³ utólagosan kellett pótolni az elmaradt beírásokat. A nevek bejegyzésének még Csehi által megkezdett módja (szolgálati hely, évszám) tovább bővül, és kiegészül a későbbi eltávozás, illetve elhalálozás

református egyházmege egyikéről feltételezhető, hogy területére nézve azonos lehetett a Szilágyi traktussal. Zoványi Jenő: *Magyarországi protestáns egyháztörténelmi lexikon*. Budapest 1977. 514.

²⁸ Udvarhelyi Tamás (12.), Károli György (29.), Debreczeni K. György (213.), Csapai Miklós (232.) és Békési Gergely (235.) – bizonyára a bejegyző figyelmetlenségére utal, hogy Csapai, Debreczeni és Békési neve az eredeti listán is szerepel, így róluk már a kétszer bejegyzettek között is említést tettünk.

²⁹ Ebből csak 273 lelkipásztor tartozott a Szilágyi traktushoz, hiszen Károli György (29.) érszentkirályi lelkészként kivételt képez – amint erre már korábban is utaltunk.

³⁰ „*De Nominibus Ministrorum, Qui multis antebac Annis, eo Modo & dehinc in hac Dioecesi, diversis Temporibus successive vixerunt, vivunt, virentq[ue]*” Prot-2, 5–20.

³¹ Ha fenntartjuk azt a hipotézist, hogy mindig az aktuális senior vezette be a nyilvántartásba a traktusba befogadott új lelkészeket, akkor a kézírás a Csehít az esperesi székben felváltó *Debreczeni Fóris István* nevéhez köthető.

³² A dátumra csak következtetni lehet a szomszédos nevek alapján, a név utáni bejegyzés ugyanis az utólagosan levágott lapalj miatt nem olvasható. Prot-2, 12.

³³ A Rákóczi-szabadságharc küzdelmei Zilahra is begyűrűztek, majd 1710-ben pestisjárvány tizedelte a város lakosságát, emellett az elagott Debreczeninek a lelkészársaitól és a saját gyülekezetéből érkező intrikákkal is meg kellett küzdenie. Magyarósi István: A zilahi ref. egyházköztség története. In: *Névkönyv az Erdélyi Ev. Ref. Anyaszentegyház számára*. 1880., Kolozsvár 1879. 16–21.

rendszeres feltüntetésével.³⁴ Még ennél is nagyobb fontosságú, hogy Zoványi az idegenben tanult lelkészeket az „*Academ*” megjegyzéssel vezette be a matrikulába, sőt ezt még visszamenőlegesen is alkalmazta a lista előző részében szereplő peregrinusok esetében (175., 186., 191., 194.). A 285. számú, szintén akadémitaként megjelölt lelkész nevét utólagosan kikaparták, a teljesség igényével viszont mégis jónak láttuk bevenni a Függelékben közölt nyilvántartásba.

Az esperesi székben fia, Zoványi József váltja fel, így ő folytatja a névsor vezetését (299–329.). Ebben az egységben viszont felismerhető néhány más, nem azonosítható kézírás is (306., 316., 320., 323., 328.). Apjához hasonlóan ő is megjelöli külföldi tanulmányokat végzett lelkésztársait.

A következő, 16 nevet magába foglaló, vegyes szakaszban (330–345.) több, névhez egyelőre nem köthető kézírás ismerhető fel, majd ismét egy hosszabb egység következik (346–380.), sajnos ennek szerzőjét sem sikerült eddig azonosítani. Az akadémiták esetében alkalmazott korábbi gyakorlat itt is folytatódik.

Fadgyas István következik a bejegyzők sorában (381–411.), ő a 384. névtől kezdődően a traktusba való befogadás pontos napját is feljegyzi, és az akadémitákat is feltünteti. Esperesi szolgálatának idejét jól tükrözik a bejegyzések évszámai.

Három, más kéztől származó név (412–414.) után ismét egy összefüggő egység következik (415–460.), ennek szerzője³⁵ Fadgyas bejegyzései között is eszközölt egy utólagos kiegészítést (407.). A befogadás napja továbbra is szerepel, de elmarad a külföldi tanulmányokra való utalás.

Héczei Pál esperessége alatt jegyzik be a lajstromba az utolsó két nevet (461–462.), majd az ezután olvasható hatsoros latin szöveg értelmében ezután következtek volna az egyházmegyébe befogadott újabb lelképásztorok saját kezű aláírásai. Erre azonban, egyelőre még nem tisztázott okból, már nem került sor, a névsor itt megszakad.³⁶

Végezetül megállapítható, hogy az előző listával ellentétben itt csupán két személy szerepel két alkalommal: a T-névsor ismertetésekor is említett Kisvárdai István (139., 148.) és Virág Ádám, akinek nevét akkor is bevezetik a nyilvántartásba, mikor rövid máramarosszigeti tanároskodása után visszatér a traktusba (408., 413.). Másik két esetben – hasonlóan az első névsorhoz – a névazonosság minden bizonnyal külön személyeket jelöl.³⁷ Sajátságos helyzetet tükröz három bejegyzés, eszerint a Szilágyságban kuriózumnak számító hadadi evangélikus közösség három pásztorát is a református lelkészi testület tagjai közé sorolták a 18. század utolsó évtizedeiben.³⁸ Egyetlen eset-

³⁴ A legtöbb esetben maga Zoványi jegyezte be az elhalálozás évét is, ugyanis 101 esztendőt megérve sok fiatalabb lelkésztársát is túlélte.

³⁵ Az esperességben Fadgyas utódaul Dombi Jánost választják 1806-ban, esetleg hozzá fűződik az előző három név feljegyzése. Dombi halála után 1817-ben Rétyi József néhány hónapos esperessége következik, a kézírás viszont folyamatosan ugyanaz 1806-tól 1826-ig, ebből arra következtetünk, hogy ezeket a beírásokat végig a következő esperes, Betlendi János eszközölte utólagosan.

³⁶ Lehet, hogy ez a tény összefüggésben van azzal, hogy a 18. század végén két újabb listát is indítanak.

³⁷ Ezek a nevek az első névsorban is kétszer szerepelnek: Böszörményi Mihály (9., 10.) és Gyarmathi Sámuel (9., 10.). Viszont attól eltérően ebben a felsorolásban csak egyetlen Bölöni Mihály nevű lelkészről történik említés. Emellett még vannak hasonló nevű lelkészek, de személyük, szolgálatuk egyértelműen megkülönböztethető, velük kapcsolatban nem merül fel a traktusba való későbbi visszatérés eshetősége.

³⁸ Francisci Mihály (366.), Buchner György (370.) és Thelmann György (398.). Német és svájci származású híveiket a Wesselényiek telepítik ide 1750-ben, majd később Felső-Ausztriából is csatlakozik hozzájuk néhány család. Petri I. 547.

ben arra is találunk példát, hogy egy lelkészjellegű, de nem lelkészi szolgálatban levő személy is bekerült a lajstromba: Salamon Józsefet a zilahi gimnázium professzoraként kebelezték be az egyházmegye 1816-ban (442.). A Szilágyi traktus helyzetére nézve döntő jelentőségű események zajlanak le az 1815–1821 közötti években,³⁹ a megváltozott állapotot egy bejegyzés tükrözi a felsorolás végén: 1826-ban Szaklányi Dánielt érszakácsi lelképásztorként tartották nyilván (460.) – gyülekezete korábban nem a szilágyi, hanem a közép-szolnoki senioratus részét képezte.

A fentieket figyelembe véve a Cs-lista 456 református és 3 evangélikus lelkész, valamint egy tanár nevét örökítette meg az utókor számára.

A K-névsor

A kronológiai sorrendet felborítva csak most foglalkozunk a legkorábbi névsorral. Ennek oka, hogy az a bizonyos régebbi protokollum, amelyet később forrásként használtak fel, nem maradt fenn. Tartalmának alaposabb vizsgálata nem illeszkedik jelen tanulmány keretei közé, csupán annyiban, amennyiben élén ott állt a traktusban szolgáló prédikátorok nyilvánartartása. Ennek valamilyen mértékű rekonstruálására önként kínálkozik a lehetőség, a két fentebb tanulmányozott lajstrom összevetésével.

Bár e két névsor végső dátuma között egy évszázad az eltérés, az általuk átfogott időszak így is mintegy 130 esztendő tesz ki – a kiindulópontot jelentő „őslista” viszont ennél jóval szűkebb időhatárok között mozgott. A Tótfalusi-féle jegyzőkönyv címirata szerinti 1656-ban történt megkezdése jelenti a „terminus ante quem”-et, amikor a bő fél évszázadot átfogó eredeti névsornak már készen kellett lennie. Mivel a másolatok esetében mindkét esetben nyomatékosan hangsúlyozták, hogy azok bármiféle változtatás és hozzáadás nélkül rögzítik az adatokat, ezek összevetésével némileg pontosabb képet kaphatunk a forrásról.

Az íráskép alapján az 1656-os dátumig, sőt azon némileg túlmenően is mindkét névsor egységes, összefüggő képet mutat.⁴⁰ Ezek tartalmi összehasonlításával kísérjük meg az eredeti változat kikövetkeztetését. Annak ellenére, hogy a nevek írásmódjában és a hozzájuk fűzött megjegyzések megfogalmazásában nyilvánvaló eltérések vannak,⁴¹ számolnunk kell annak a lehetőségével, hogy 1680-ban az újabb protokollum megkezdésekor nem az eredeti névsort, hanem már eleve az 1656-os átíratot vették alapul. Főként, ha számításba vesszük, hogy a K-névsor vége és a Cs-névsor megkezdése közötti, negyedszázadra tehető időszak tekintetében a másoló valószínűleg nem a saját vagy mások emlékezetére, hanem a már meglévő T-névsorra támaszko-

³⁹ A 18. század első feléig visszanyúló, elsőként Zoványi P. György nevéhez köthető próbálkozások és az ebből fakadó hosszú távú feszültségek után (melyek Zoványi József senior 1769-ben bekövetkezett leváltásában csúcsosodtak ki) a Szilágyi traktus és a Közép-Szolnoki traktus érmelléki részének egyesüleből létrejön a Szilágy-Szolnoki Egyházmegye. Ezt több, hasonló szellemű korábbi rendelkezést követően az 1821-es generális konvent határozatilag az Erdélyi Egyházkerülethez csatolta. Könyves Tóth Mihály: Történelmi előadás, minő viszonyban állanak az úgynevezett partiumbeli ekleziáink a tiszántúli superintendentiához. *Protestáns Egyházi és Iskolai Lap*, 1862/44–46. sz. 1393–1399. 1433–1440. 1466–1472.

⁴⁰ A T-névsorban az 1665-ös dátummal bejegyzett 142. névig tart az első egység, míg a Cs-verzióban még ennél is tovább: az 1671-es évvel szereplő 168. névig (bár a kézírás továbbra is ugyanaz a 199. névig, de a cezúrárt itt vonhatjuk meg a megváltozott tinta miatt).

⁴¹ Ezt jól szemlélteti, hogy például a T-listán *Tsanadi* Mátyás néven szereplő lelkészt (15.) a másik névsorban *Thasnadj* néven jegyezték be (14.).

dott,⁴² igen valószínű, hogy kezdettől fogva ebből inspirálódott, még ha nem is ragaszkodott szolgáian annak szövegéhez.⁴³ Lényegi szempontból viszont a két lajstrom egyezik egymással, a nevek sorrendjét, az évszámokat és a szolgálati helyeket tekintve nincsenek számottevő különbségek.⁴⁴ Jelentősebb eltérésként említjük, hogy a Cs-változatból két név hiányzik: Diószegi Istváné (17.)⁴⁵ és a cirill betűkkel írt Tatarosi Lázáré (33.).⁴⁶

Mivel kezdetben a nevek magukban árválkodnak, s csak elvéve társul hozzájuk az elhalálozás (nyilván utólag bejegyzett) helye, arra gondolhatnánk, hogy a K-listát csak 1638 körül kezdhették meg (ekkortól válik rendszeressé a név mellett a szolgálat évének és helyének a feltüntetése), és az előző 90 nevet az emlékezetre támaszkodva vezették be. Szerintünk viszont sokkal valószínűbb, hogy a névsor vezetését 1620 táján, *Keresszegi Herman István* esperessége idején kezdték meg. Erre utal, hogy az ő neve áll a lista élén, seniorrá választásának dátumával (1620. június 11.), az utána következő, dátum nélkül bevezetett lelkészek pedig az ekkor épp szolgálatban levő lelkészársai lehetnek – többüknél más forrás alapján sikerült is beazonosítani a felszentelés 1620 előtti dátumát.⁴⁷ Ezt az elsődleges névsort egészíthették ki ezután folyamatosan a Szilágyságban a későbbiekben szolgálatot teljesítő lelkészekkel, tovább alkalmazva az előző, csak a név feljegyzésére korlátozódó gyakorlatot, s így az 1638-as esztendő csak a korábbi úzus megváltozását, s nem a lista megkezdésének az időpontját jelölné. A névsornak az 1600-as évek elején történt megkezdése teljességgel kizárható, ugyanis több olyan prédikátor neve is hiányzik belőle, akiket ekkortájt ordináltak szilágysági gyülekezetekbe.⁴⁸

Abból kiindulva, hogy a lényeges adatokban nincs eltérés, úgy ítéltük meg, hogy a két fennmaradt verzió alapján érdemes megkísérteni ennek az eredeti listának a rekonstruálását. Ezáltal a Függelékben egy, az eredetivel ha nem is mindenben egyező, de remélhetőleg annak tartalmát, adatait reálisan tükröző „ősnévsort” sikerül közreadni a Szilágyság egyházi múltja iránt érdeklődőknek (1. sz. melléklet).

⁴² Ezt bizonyítja, hogy a T-névsor bemutatásakor már említett, kézírása alapján egyazon személyként azonosított Kisvárdai István (143., 152.) a Cs-névsorban is ugyanúgy kétszer szerepel (139., 148.).

⁴³ A protokollumok első részének címrésztében kihangsúlyozott pontosságot és hitelességet a másolók a névsorok esetében bizonyára kissé szabadabban értelmezték, és számolnunk kell azzal, hogy nemcsak 1680-ban, hanem már 1656-ban sem a betűhív átírásra, hanem a K-listában található adatok (név, szolgálati hely, évszám) egységesebb formában történő, de valamilyen mértékben mégis hiteles rögzítésére törekedtek. Viszont a díjleveleket már szó szerint, a nyilvánvaló elírásokat is megtartva másolták át – ezt nagyon jól példázza a borszási díjlevél Csehi-féle átírata: „*Az Bagosi Uraim, jövének (irnom kell vala Borzási Uraim)...*” Prot-2, 47.

⁴⁴ Természetesen ebben az esetben figyelmen kívül hagytuk a T-listába a 19. században utólagosan betoldott két nevet (12., 29.).

⁴⁵ Ez mindjárt ellentmondani látszik a fentebb megfogalmazott feltételezésnek, de talán csak a másoló figyelmetlenségének tudható be a név kimaradása.

⁴⁶ A Cs-lista esetében a két szomszédos név között kihagyott hely arra utal, hogy a cirill betűket bizonyára nem ismerő másoló később valamiképpen pótolni kívánta a hiányosságot – ám ez nem történt meg.

⁴⁷ Ezt a feltevést erősíti, hogy a nevekhez társítható felszentelési dátumok szerint a lelkészek nem kronológiai sorrendben, hanem eléggé rendszertelenül következnek egymás után, s csak 1630-tól kezdve áll helye az időrend. Az ordinációkkal kapcsolatosan ld. dr. Borovszky Samu: Tiszántúli ev. ref. papok 1597–1679 (a továbbiakban: Borovszky). In: *Történelmi Tár*. 1898. 625–634.

⁴⁸ Békési Jánost 1599-ben Egrespatakra, Gyügyei Andrást 1603-ban Völcsökre, Válaszúti Pált 1604-ben Zilahra és Felsőbányai Lőrincet 1605-ben Varsolcra küldték. Borovszky 623–625.

Egyéb névsorok

A fentiekén kívül jelenleg még két névsorról van tudomásunk. Bár semmilyen rájuk vonatkozó érdemleges adattal nem rendelkezünk, úgy gondoljuk, hogy néhány szóban ezekről is érdemes említést tenni.

Szilágyi Ferenc Zilah történetéről írott munkájában hivatkozik egy olyan egyházmegyei anyakönyvre, melyet Zoványi József senior kezdett el vezetni, és abban felsorolta a traktusban szolgáló lelképásztorokat is 1629-től 1769-ig.⁴⁹

Petri Mór monográfiájában említi azt a lelkészek neveit tartalmazó forrást,⁵⁰ amelyet a *Cronica per Stephanum Fagyas nomina Pastorum Sylvaniensium Continens* című munkával tartunk azonosnak, s amely a traktuális archívum két, fentebb már említett 19. századi leltárában is szerepel. Címéből és Petri megjegyzéséből következtetve Fagyas István kezdte meg, esperesi szolgálata idején, feltehetően 1790 táján, de a nyilvántartást visszamenőlegesen, a kezdetektől fogva vezette. Ehhez mindenképpen fel kellett használnia a korábbi névsorokat.⁵¹ Halála után is tovább folytatták, a 19. század végéig bizonyosan.

Egyik névsorról sem tudjuk, hogy egyáltalán fennmaradt-e, és ha igen, akkor hol rejtőzködhet. Csak abban bízhatunk, hogy esetleg valamikor majd sikerül rájuk bukanni az egyházmegyei levéltár állami felügyelet alatt levő anyagában.⁵²

Csupán a teljesség kedvéért teszünk említést azokról a névsorokról, amelyek nem átfogó jelleggel, hanem valamilyen konkrét szükséghelyzetben, egy adott időpontra nézve készültek. Elsőként arról az 1726-ban készült összeírásról szólnunk, amely a Kraszna vármegye területén levő tizennyolc gyülekezet lelképásztorának nevét tartalmazza,⁵³ továbbá a traktus lelképásztorainak és tanítóinak 1781-ben és 1793-ban letett hűségesküjéről.⁵⁴ Végül ide sorolható az a – sem időponthoz, sem szerzőhöz nem köthető – lajstrom is, melyről a traktus levéltárának fentebb már említett, 1806-os leltárában ezt olvashatjuk: „Egy viseltes fél árkus írás a Szilágyi Papok nevérol.” Szintén csak utalásból ismeretes az az 1764-es felsorolás, amelynek elkészítésére püspöki felszólításra tett ígéretet az egyházmegye főjegyzője, s amelynek a lelképásztorokra, tanítókra és leánytanítókra vonatkozó adatokat kellett tartalmaznia.⁵⁵

⁴⁹ Szilágyi Ferenc: *Zilah történelméből*. Pest 1870. 12–13.

⁵⁰ „A volt Kraszna és Közép-Szolnok vármegyék területén fekvő ev. ref. egyházak lelkészeinek névsorát a reformáció korától kezdve napjainkig megőrizte a szilágyiszolnoki ev. ref. egyházmegye esperesi hivatalában levő »Cronica« című törzskönyv”. Petri I. 517.

⁵¹ Erre utal, hogy a Prot-1 paginázása is az ő kezétől származik.

⁵² Az 1974-es leltár számszavú felsorolása alapján egyiket sem sikerült azonosítanunk.

⁵³ Az „acatholicusok” III. Károly által 1717-ben elrendelt országos számbavételi kötelezettségének a vármegyék érthető okokból nagyon nehézkesen tettek eleget. Kraszna vármegye is csupán a Helytartótanács 1726 eleji sürgetésére készítette el a jelentést, Közép-Szolnok vármegye pedig nem is küldött részletes névsort, ezért ez a dokumentum a szilágyi senioratus lelkészállományának csupán egyharmadát sorolja fel név szerint. Csáji Pál: A magyarországi református eklézsiák és prédikátorok első hivatalos összeírása 1725–1729. In: *Egyháztörténet*. 1958/1. füzet, 62. 73–74.

⁵⁴ Jurământul de credință al preoților, curatorilor și învățătorilor, formulare de jurământ. RNL-Zilah/PRSS. 113. sz., 6v–9r. 15r–16r.

⁵⁵ „Tiszteletes Szathmári István uram számban vévén a prédikátoroknak neveit és azoknak tulajdon eklésziájokban való lakásoknak idejét cathalogusban consignálván, úgy a mestereknek és leányok tanítóinak neveit lakásoknak helyével egyetemben, sua serie külön írásban bé fogja mutatni.” – ld. A Szilágyi traktus 1784. ápr. 4-én kelt jelentése a Tiszántúli Superintendenciának, az Erdélyi Református Egyházkerület Gyűjtőlevéltárának Szilágyi traktus levelei fondjában, 48. sz.

Összegzés

A fentebb ismertetett lelkésznévsorok vizsgálata a Szilágyságban szolgált lelképásztorokra vonatkozó kutatások kiindulópontját jelentette számunkra, különösképpen annak ismeretében, hogy a 19. század végén a Névkönyvekben megjelent, meglehetősen foghíjas gyülekezeti lelkésznévsorok, de még a Petri-féle monográfia hasonló felsorolásai is számos tévedést, pontatlanságot tartalmaznak. A viszonylag jobban dokumentált 18–19. századot megelőző idők igencsak szűkös adatai sikeresen egészíthetők ki a jegyzőkönyvekben található lelkésznévsorok segítségével, még ha ezek korai adatai sem nagyon bővülködnek a részletekben. Itt jegyezzük meg, hogy a lajstromokban 51 lelképásztor szerepel a szolgálati hely feltüntetése nélkül – közülük 29-nek a nevéhez további kutatások útján sem sikerült semmilyen egyéb adatot társítani. Mivel tudomásunk szerint ezek a nevek nyomtatásban még nem jelentek meg sehol, sem gyülekezettekhez nem köthetők, ezért hasznosnak ítéltük ezeket a neveket kiemelten szerepeltetni a Függelékben.

Bár a Cs-névsor – idői szempontból legalábbis – magába foglalja a T-változatot, kisebb-nagyobb tartalmi különbségek a közös forrás rekonstruálásánál is előtűntek, és nincs ez másképp a listák többi részénél sem. Eltekintve az összehasonlítás buktatóinak részletes ismertetésétől,⁵⁶ igyekszünk csupán a legfontosabb adatokat említeni. A T-verzióban összesen 18 nevet találunk pluszban,⁵⁷ ebből kettő 19. századi betoldás (12., 29.) – ezek egyike ugyanakkor nem is köthető a Szilágysági traktushoz. Eredetileg tehát 16 név csak ebben a 130 esztendő átfogó felsorolásban szerepelt. Ugyanezt a periódust rávetítve a Cs-névsorra, ebben 10 olyan nevet találunk, amely nem jelenik meg a másik változatban.⁵⁸ Három esetben ugyanazon személyek a két lajstromban eltérő keresztnévvel jelennek meg.⁵⁹

Ha a fentiek összefoglalásaként egy végső mérleget kívánunk megvonni, azt állapíthatjuk meg, hogy a Szilágysági traktusra vonatkozólag jelenleg öt átfogó lelkésznévsorról van tudomásunk. A mára már megsemmisült legkorábbit az 1620-as években kezdték el vezetni (K-lista), hogy néhány évtized múlva két újabb lista forrásául szolgáljon. Ezek egyikét javarészt a lelkészek saját kezű beírásai alkotják (T-lista), a másikat viszont folyamatosan a traktus előljárói vezették (Cs-lista). A 18. század második felében hivatalban levő esperesek még két újabb lajstromot indítottak, amelyek úgyszintén

⁵⁶ Itt ugyanazon nevek kétszeri említésére, a két névsorban megfigyelhető sorrendbeli különbségekre, a részadatok közötti eltérésekre gondolunk, amelyek megnehezítik az összehasonlítást, és számos kérdést vetnek fel.

⁵⁷ Udvarhelyi Tamás (12.), Diószegi István (17.), Károlyi György (29.), Tatarosi Lázár (33.), Veresmarthi K. Mátyás (187.), Fülecsi Mihály (188.), Bihari Pál (189.), Sárdi P. Pál (190.), Belényesi János (192.), Kálnai János (193.), Csapai Miklós (194., 232.), Bölöni Mihály (197.), Szalontai V. István (201.), Zalányi P. Gergely (206.), Bölöni István (215.), Tokai János (251.), Péli István (252.) és Viski Márton (263.).

⁵⁸ Felvinczi Sándor (169.), Sági Sámuel (196.), Majtényi Zsigmond (203.), Görgei János (225.), Gyöngyösi György (230.), Veszprémi István (231.), Szilágysági István (233.), Köpeczi János (237.), Némethi Sámuel (238.) és Bocskai János (265.). Szükségesnek tartjuk megjegyezni, hogy még van egy húsz, csak itt szereplő névből álló összefüggő egység (268–287.), amely után következik az utolsó olyan név, amelyik mindkét változatban szerepel (Gyárfás Pál – 279., 288.). Ez egy utólagos bejegyzés eredményeképpen került ide, idői szempontból a helye előbb lenne, valahol a húszas egység elején – tehát nem képez egy reális határpontot.

⁵⁹ Két esetben a Tótfalusi-lista adja a helyes változatot: Ákosi Sebestyén (196., Bertalan néven – 184.) és Bucsi P. János (202., István néven – 183.), egy esetben pedig a Csehi-verzió a helytálló: Vári János (260., Mihály néven – 272.).

visszamentek a 17. század elejéig. Bár az utóbbi kettővel kapcsolatban nem rendelkezünk értékelhető információkkal, még van némi esély az előkerülésükre. A vizsgálódásunk alapjául szolgáló meglévő két névsor *összesen* 478 személy nevét örökítette meg, a következő megoszlás szerint: kimondottan a Szilágyságban szolgált 472 református lelkipásztor (ebből egy román ajkú), 3 evangélikus lelkész és 1 tanár, ehhez társul 2 érmelléki lelkipásztor említése.

Korábban is hangsúlyoztuk, hogy ezen lelkésznévsorok egy hosszú, jelenleg is folyamatban levő kutatási folyamatnak csupán a kiindulópontját jelentették. A sok nyitva hagyott kérdés, felvetés ellenére mégis úgy érezzük, hogy az eddigi részeredmények is számot tarthatnak az érdeklődésre, annak reménységével, hogy a még meglévő akadályok is elhárulnak a kutatások folytatása elől, melynek eredményeként egy átfogó ismertetés keretében adhatjuk közre a Szilágyságban szolgált lelkipásztorok adattárát.

Függelék

1. sz. melléklet

Az eredeti névsor betűhív szövege a Tótfalusi- és a Csehi-féle névsorban fellelhető eltérések miatt természetesen nem állítható helyre, de vizsgálódásunkat nem is ezzel a szándékkal tettük meg. Az őslista rekonstruálásához a két névsor közül a forráshoz időben közelebb állót, azaz a Tótfalusi-féle protokollum listájának első szövegegyységét használtuk fel. Amint már fentebb is említettük, ez a bejegyzéscsoport idői szempontból kissé túllépi az 1656-os határt, de ebben az esetben eltekintettünk ettől, mivel nem állapítható meg pontosan, hogy az eredeti lista melyik névvel zárult. Nem láttuk értelmét megcsonkítani a szemlátomást egységes szövegtesztet, figyelembe véve, hogy ezt követően egy teljesen új gyakorlat kezdődik a névsor vezetésében a lelkészek saját kezű beírásaival. Bár az ismertetéskor 142 névről tettünk említést, most a hitelesség érdekében kihagytuk a 19. században utólag betoldott két nevet, valamint a Cs-lista szövegváltozatával való összevetés eredményeként bizonyosan későbbinek ítéltető bejegyzéseket. Továbbá nem szerepeltetjük azokat a beírásokat sem, amelyek mindkét lajstromban megtalálhatóak ugyan és tartalmukban azonosak, de egyértelműen később kerültek a nevek mellé (eltérő tinta vagy kézírás). Ugyanakkor félkövér betűkkel kiemeltük azokat a neveket, amelyekhez nemcsak a névsorok, de egyéb források felhasználásával sem sikerült szolgálati helyet társítani. Nem láttuk értelmét az igen gyakori, sztereotipikus rövidítések (m.: minister, A.: anno stb.) megtartásának, a feloldások a szövegben jelöletlenül szerepelnek.

2. sz. melléklet

Ebbe az összesítő táblázatba megpróbáltuk belesűríteni a Tótfalusi- és a Csehi-listában szereplő 478 lelkipásztorra vonatkozó összes adatot, a lehető legtömörebb formában. Ennek érdekében kénytelenek voltunk a sokszor eléggé zavaros összképet mutató lajstromok adatait néhány, talán önkényesnek tűnő megoldás alkalmazásával rendszerezni. Hosszas tanakodás után úgy döntöttünk, hogy a névsorok kronológiai sorrendjét felborítva, a felhasználhatóság szempontját tarva szem előtt, a lelkészek nevét betűrendben közöljük. Alapszöveggként a terjedelmesebb és részadatokban is inkább bővülködő Cs-listát választottuk, és a másik névsorból való adatokat csak akkor építettük be a táblázatba, ha valamilyen többletinformációt tartalmaznak. Ilyen esetben a világos különbségtétel kedvéért a T-listából származó adatokat *dőlt betűkkel* jeleltük. Eltérések esetén viszont mindkét változatot feltüntettük, a bizonyosan téves verziót a helyes után, kapcsos zárójelben közöljük (Ákosi *Sebestyén* {Bertalan}). Nagy gondot jelentett a személynevek átírása. Terjedelmi okokból kénytelenek voltunk lemondani a pontos, betű szerinti átírásról, mivel a párhuzamos listákban ugyanazon nevek legtöbbször eltérő változatban szerepelnek, s ha ehhez hozzátársítjuk az egyéb forrásokban feltalálható újabb névváltozatokat,

kissé érthetőbbé válik tanácsalanságunk. Vállalva a szabályszegés ódiúmat, a neveket a lehető legegyszerűbb, legletisztultabb formában közöljük (Mathocj = Matolcsi, Thozeghi = Tószegi), csupán minimális mértékben meghagyva a régies írásmódot (*tz* → *cz*: Bartza = Barcza, *tth* → *th*: Szatthmári = Szathmári, *jj* → *y*: Zajj = Zay). Elhagytuk a származásra utaló latin *-inus* végződést (Petlendus = Petlendi), abban a néhány esetben pedig, amikor a vezetéknevet az illető lelkész származási helyének latin változatából képezték, azt magyarra fordítottuk (Mediomontanus = Felsőbányai), de zárójelben közöljük az eredeti változatot is. A kéttagú vezetéknevek esetében az egyiket a névsorokban legtöbbször csupán kezdőbetűjével jelölték, ezeket – amennyiben lehetett – szögletes zárójel alkalmazásával feloldottuk (Miskolczy C[sulyak]. Gáspár), néhány esetben viszont a kiegészítés a mi következtetésünkön alapul, ilyen esetekben kérdőjelet alkalmaztunk (B[ánffy-?].Hunyadi Sámuel). A P. rövidítést minden esetben a Pastoris jelöléseként értelmezve, azt a vezeték- és keresztnév közé illesztettük, noha a két listán pár alkalommal eltérő sorrenddel találkozunk ugyanazon nevek esetében (Georgius Balai P./Georgius P. Balai = Balai P. György). Azoknál a neveknél, amelyek megítélésünk szerint kétszer szerepelnek, az adatokat összevontuk, de a megjegyzéseknél utalunk rá. A nagyobb nyomaték kedvéért kövér betűvel itt is kiemeltük azokat a lelkészeket, akikről a kutatások jelenlegi állása szerint nevükön kívül semmi mást nem tudunk. A nevek után esetenként előforduló, többnyire latin nyelvű többletinformációt igyekeztünk minél tömörebben, magyarul összefoglalni, eredetiben csak azokat közöljük, amelyeket nem sikerült értelmezni. Saját megjegyzést csak nagyon indokolt esetben fűztünk a névsorok adataihoz, és ezeket a hellyel való takarékoskodás érdekében ugyanebbe, az eredeti megjegyzéseket tartalmazó oszlopba illesztettük be, a világos különbségtétel érdekében szögletes zárójelbe foglalva. Amennyiben a magyarázat a névhez tartozó valamelyik konkrét adathoz kapcsolódik, az összefüggést a lábjegyzetknél használatos csillag (*) alkalmazásával tettük egyértelművé. Szintén a jobb felhasználhatóság érdekében a névsorhoz helynévmutatót is csatoltunk, melyben az említett települések nevéhez az azokkal kapcsolatba hozható lelkészek sorszámát társítottuk.

3. sz. melléklet

A Keresszegi-féle lelkész névsor rekonstruált szövege

Stephanus Keresszeghi Senior, Anno 1620. II. Juny creatus. Johannes Kereki
 Nicolaus Ovari
 Stephanus Szathmári
 Matthias Petlendi
 Stephanus Apatzai
 Michael Maiteni
Lucas MezőKeresztesi
 Josephus Tsengeri notarius ecclesiae
 Bernhardus NagjLaki
 Benedictus Karoly
 Johannes Börvei
 Stephanus P. Horvathi
 Matthias Tsanadi
 Johannes Pastoris Tsengeri
 Stephanus DioZeghi
Petrus Kecskemethi
Petrus Rivulinus
 Nicolaus Domahidi
 Stephanus Sibai
 Martinus Vetesi, Minister Sülelmedinus

Johannes Akosi
Stephanus Tyukodi
Michael Hunyadi

Petrus Szathmari

Lucas Varadi

Matthias Daroci

Andreas Uyvarasi

Martinus Rosali

Stephanus Bathori

 (Lazar Tatarosi)

Stephanus Kádas Tsehi

Stephanus K. Sziluasi

Johannes S. Peterfaluinus

Martinus Sziluasi

Johannes Nemethi

Melchior Fegyverneki

Nicolaus Mezölaki

Petrus Margitai

Johannes Bekesi P.

Johannes C. Dobrai

Stephanus L. Hadadi

Johannes Szadvari

Thomas Szilvasi

Stephanus SzentMihály

Stephanus Nadasdi

Johannes Uduarhelyi altera vici ingressus Anno 1645.

Benedictus Szentkiralýi

Stephanus Hejcei

Andreas Egrespataki

Paulus SzamosZeghi

Stephanus Tsehi.

Caspar Kali

Helias Bajomi

Stephanus Egregý

Johannes I. Zilahi

Valentinus Nagyfalui

Stephanus ThoZeghi

Gregorius Inanczi.

Johannes M. Akosinus

Urbanus Gyöngyösi

Caspar S. Kecskemethi

Andreas S. Mihalyfalui

Petrus P. Szathmari

Isáac S. Pataki.

Paulus Fanczikai P.

Johannes B. Kemer

Stephanus H. Albensis

Martinus C. Zilahi

Andreas N. Szepsi Ecclesiae Pereczeniensis

Petrus Vací minister Zilahiensis primarius

Stephanus Balkani**Andreas Muraközi N.**

Johannes Tatai

Martinus Petlendinus. Vult obediens esse

Stephanus Papi

Georgius P. Balai

Stephanus P. Varsolczi

Michael Domahidinus

Michael Szekelyhidi

Stephanus Nemethi

Stephanus KeresZeghi Ecclesiae Perczeniensis.

Stephanus G. Jenei

Stephanus Tsanalosi**Johannes P. Tsengerinus**

Johannes Thuri M.

Stephanus Batizi

Stephanus Oroszi

Gregorius Nabradi

Andreas Kokenyesdi.

Stephanus Mediomontanus Anno 1638 Minister Sarmasagiensis

Andreas Dobrai Anno 1638.

Michael Szalardi Anno 1641.

Stephanus H. Thasnadi Minister Ecclesiae Zilahiensis primarius 1642.

Stephanus F. Benei. Minister Görözöniensis Anno 1642.

Johannes Tsengeri Minister Ecclesiae Szeriensis 1642.

Franciscus Berkeszi Ecclesiae Udvarhelyiensis 1642.

Stephanus Dobrai Minister Ilosvainensis

Paulus Kovasznai Minister Tsehinensis anno 1644 & 45.

Martinus Czomorkani Minister NagjMonoinensis

Johannes P. Sibai Minister Kusaliensis

Stephanus Thotfalusi Pastor Ecclesiae Zilahianae primarius 1646.

Albertus Majteni Ecclesiae Perczeniensis.

Martinus Bagameri Pastor Görözöniensis.

Gregorius SzentPeteri Pastor Zovaniensis 1647.

Johannes Vetesi Minister Ecclesiae Horvathiensis 1647.

Petrus Nameny Minister Lesmeriensis

Michael Böszörmeni Minister NagyMoniensis.

Samuel SzentLaszlai Minister Nagjfaluiensis 1647 &c.

Samuel Gyarmathi Minister Uylakiensis à Czeh.

Petrus Varsoci Minister Uylakiensis à Somlyo.

Michael Mogyoroi Minister NagjMoniensis. Ejectus.

Johannes Szalardi Minister Bogdandinensis

Nicolaus Szeki Sacellanus ecclesiae Zilahiensis. 1649.

Georgius Krizbai Minister Tsehinensis.

Johannes Oroszi Minister Ardainensis

Johannes Ormaný Minister SzilagjZeghiensis

Petrus Kalnai Minister Monoinensis Anno 1650

Nicolaus M. Margitai Pastor Perczeniensis 1650

Thomas Borsai Monoinensis Anno 1652.

Johannes Tsehi Minister Ecclesiae Menyöiensis 1652.

Johannes Sztaniszlai

Nicolaus Kecskemethi Minister Kemeriensis
 Johannes Zilahi minor, Minister Ecclesiae Sarmasagiensis.
 Johannes SzathmarNemethi
 Johannes Porczhalmi Minister Uduarhelyiensis.
 Stephanus Sztaniszlai Minister in Menyö
 Johannes Tyukodi Pastoris, Minister Kusaliensis
 Michael Bölöni Pastor Egerhatinensis
 Stephanus Hejnzei Minister Sibaiensis
 Valentinus Sülelmedi Anno 1661
 Gregorius SzenMihály 1661
 Johannes DiosGyöri 1661.
 Emericus Regetei Minister Görözöniensis
 Andreas Janki Anno 1658.
 Michael Tsehi Anno 1665. Die 3 Julj
 Johannes V. Budai 1664 Gorozslainensis
 Georgius Pathai Kusaliensis 1665
 Samuel Madai P. 1664 in Vervölgy
 Andreas Bagosi Minister Leleiensis Anno 1665.

4. sz. melléklet

A T- és a Cs-lista alapján összesített lelkésznévsor

Sz.	Lelkipásztor neve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegyzések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Időpontja	Helye		Prot-1	Prot-2
1.	Albisi Tamás	1727	Szilágysomlyó	–	Kraszna	akadémista	10.	15.
2.	Alszei Sámuel	1819. IV. 24.	Somlyóújlak	–	–	–		19.
3.	Angyalosi Zsigmond	1759	Nagymon	–	Krasznarecse	–		16.
4.	Ápáczai István	–	–	–	–	kizárják	1.	5.
5.	Ardai Mihály	1687. V. 15.	Diósd	1692	Diósd	–	9.	12.
6.	Ákosi János	–	–	–	Szilagypanit	–	2.	6.
7.	Ákosi <i>Sebestyén</i> {Bertalan}	1683/1685. III. 22.	Szamoscikó	–	<i>Szilagy-sámson*</i>	[* – eredetileg Szamoscikó volt feltüntetve, utólagosan javítva]	8.	12.
8.	Ákosi M. János	–	–	–	–	–	3.	7.
9.	Árvai András	1694/1695. IV. 24.	Vervölgy	–	Szilagyborzás	–	9.	13.
10.	Bacsoni Gergely	1724	Selymesilosva	–	Selymesilosva	–	10.	14.
11.	Bagaméri Márton	–	Szilagygöröcsön	–	Kraszna	–	5.	9.
12.	Bagosi András	1665	Lele	–	–	–	6.	10.
13.	Bajomi Illés	–	–	–	Szilagysámson	–	3.	7.
14.	Balai P. György	–	–	–	–	–	4.	8.
15.	Balkányi István	–	–	–	–	–	4.	8.
16.	Balog József	1769	Hadadnásd	–	–	assessor		16.

Sz.	Lelkipásztor ne- ve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegy- zések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Idő- pontja	Helye		Prot-1	Prot-2
17.	Barabás János	1823. IV. 24.	Somlyóújlak	–	–	–		19.
18.	Barcza Mózes	1799	Sarmaság	–	–	–		18.
19.	Batizi István	–	–	–	–	–	4.	8.
20.	B[ánffy- ?].Hunyadi János	1705. IV. 24.	Szilágynagy- falu	–	Bánffy- hunyard	akadémita, 1711-től főjegyző, visszatér Bánffyhu- nyadra	10.	13.
21.	B[ánffy- ?].Hunyadi Márton	1755	Ráton	–	Alsóvalkó	–		15.
22.	Bántó Mihály	1806	Kémer	–	–	–		18.
23.	Bányai (Rivulinus) Péter	–	–	–	–	–	2.	6.
24.	Bányai <i>Osv.</i> Péter	1714	Szilágyújlak <i>és Vólsóké</i>	–	Szamoscikó	–	10.	14.
25.	Báthori András	–	–	–	Lecsmér	–		16.
26.	Báthori István	–	–	–	–	–	2.	6.
27.	Bátori György	1739	Krasznarécse	–	Szilágy- borzás	–		15.
28.	Bátori P. György	1777	Kraszna- horvát	1823. V. 4.	Szilágy- lompért	akadémita, assessor		17.
29.	Beke László	1780	Alsóvalkó	–	–	–		17.
30.	Beke László	1821. III. 20.	Sarmaság	–	–	–		19.
31.	Beke Pál	1809	Szilágyborzás	1824. VI. 3.	Szilágybagos	–		18.
32.	Beke Titus	1792. IX. 17.	Lecsmér	1828	Szilágypanit	–		17.
33.	<i>Belényesi János</i>	<i>1683. XI. 17.</i>	–	–	<i>Germyeszeg</i>	–	8.	
34.	Benei F. István	1642	Szilágy- görcsön	–	–	–	5.	9.
35.	Bereczki György	1772	Szilágy- főkeresztúr	–	Balla	akadémita, assessor		16.
36.	Berekszászi István	1720/1721	<i>Szamos- udvarhely</i>	–	–	–	10.	14.
37.	Berkes István	1737	Szilágysám- son	–	–	akadémita, Marosvá- sárhelyre megy		15.
38.	Berkeszi Ferenc	1642	Szamos- udvarhely	–	–	–	5.	9.
39.	Berzi János	1666	Magyarkecel	1693	Szilágy- görcsön	–	6.	10.
40.	Besenyei Bálint	1732	Bósháza	1775. IV. 14.	Balla	1770-től esperes		15.
41.	Besenyei Sámuel	1741	Szilágy- lompért	–	Szilágy- szentkirály	–		15.
42.	Besenyei K. János	1697/1698. III. 12.	Szilágy- szentkirály	–	–	–	9.	13.
43.	Bessenyei Sámuel	1770	Bósháza	–	Nagymon	–		16.
44.	Betlendi János	1788	Zilah	1826. VIII. 6.	Zilah	akadémita, 1804-től assessor, 1817-től esperes		17.

Sz.	Lelkipásztor neve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegyzések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Időpontja	Helye		Prot-1	Prot-2
45.	Békési Gergely	1700	Szilágyborzás	–	–	<i>valamikor Dórsadon is szolgál, elhagyja a traktust [a T-lista kétszer említi]</i>	10.	13.
46.	Békési János	1689. V. ...	Zilah	–	Monó	másodlélkész	9.	12.
47.	Békési P. János	–	–	–	–	–	3.	7.
48.	<i>Bihari Pál</i>	1683. ... 14.	–	–	–	–	8.	
49.	Bikfalvi Zsigmond	1725	Zilah	–	Zilah	akadémita	10.	14.
50.	Bocskai János	1729	Selymesilosva	–	Vérvölgy	–		15.
51.	Bodnár Dániel	1801. IV. 20.	Magyarkecel	–	–	káplánként kezd		18.
52.	Bodoki <i>D[ienes]. István</i>	1712. VI. 3.	Zilah	–	Misztótfalu	akadémita, Magyarberkeszre { <i>Misztótfaluba</i> } megy, a nagybányai traktus esperese lesz	10.	13.
53.	Bodoki H[enter]. Kelemen	1729	Bogdánd	–	Szilágy-sámson	munkaképtelenként hal meg	10.	15.
54.	Borbát József	1775	Szilágyborzás	–	Kusaly	–		16.
55.	Borbély István	–	Szilágyújlak	–	Szilágyújlak	–		16.
56.	Borsai Ferenc	1678. V. 9.	Zilah	–	–	első pap	7.	11.
57.	Borsai Tamás	1652	Monó	–	–	–	5.	9.
58.	Bóné István	1800. V. 28.	Menyő	–	–	–		18.
59.	<i>Böloni István</i>	1690. IV. 5.	–	1694	??	<i>ugyanott hal meg, ahol kezd [nincs megnevezve]</i>	9.	
60.	Böloni Mihály	–	Égerhát	–	–	–	6.	10.
61.	<i>Böloni Mihály</i>	1686. III. 24.	–	–	Monó	–	8.	
62.	Böloni Pál	1684/1687. XII. 24.	Szilágycseh	1725	Kraszna	–	9.	12.
63.	Börvelyi János	–	Szilágy-somlyó	–	Szilágy-somlyó	–	2.	6.
64.	Böszörményi Mihály	–	Nagymon	–	–	–	5.	9.
65.	Böszörményi Mihály	–	Kémer	–	–	–	6.	10.
66.	Bósházi/ <i>Bölcsbázi</i> János	1720	Alsóvalkó	–	Alsóvalkó	–	10.	14.
67.	Buchner György	1783	Hadad	–	–	evangélikus, 1791-ben Vízaknára megy káplánnak		17.
68.	Bucsi <i>Past[oris]. János</i> {István}	1683/1688	Vérvölgy	–	<i>Magyargoroszló</i>	–	9.	12.

Sz.	Lelkipásztor neve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegyzések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Időpontja	Helye		Prot-1	Prot-2
69.	Budai András	1719	Doba	–	Nagybánya	akadémita, először talán udvari pap, később Nagybányára megy	10.	14.
70.	Budai V. János	1664	Magyar-goroszló	–	–	–	6.	10.
71.	Csaholczi Mihály	1698	Varsolc	–	Szamosudvarhely	<i>kizárják</i>	9.	13.
72.	Csanálosi István	–	–	–	–	kizárják	4.	8.
73.	Csapai István	1686. III. 22.	Zsibó	–	Vérvölgy	–	8.	12.
74.	<i>Csapai Miklós</i>	1685. III. 22.	–	1711	<i>Vérvölgy</i>	1703-ban <i>Kusahyban van</i> [a T-listán kétszer szerepel]	8.	10.
75.	Csatári Imre	1702	Somlyóújlak	–	Szér	–	10.	13.
76.	Csávási János	–	Monó	–	Hatvan	assessor, munkaképtelenként hal meg innen	–	16.
77.	Cseh Mózes	1819	Szamosardó	–	–	Szilágykeredre, majd Szilágygörcsönbe megy 1821-ben	–	19.
78.	Csehi István	–	–	–	–	–	3.	7.
79.	Csehi Mihály	1665. VII. 3.	–	1687/1688	<i>Szilágycseh</i>	–	6.	10.
80.	Csehi Kádas István	–	–	–	–	–	2.	6.
81.	Csehi P. János	1652	Menyő	1694. IV. {1674}	Szilágycseh	1666-tól {1656} főjegyző, 1678-tól {1668} esperes	6.	9.
82.	Csengeri János	1642	Szér	–	–	–	5.	9.
83.	Csengeri József	–	–	–	–	főjegyző, majd esperes	1.	6.
84.	Csengeri P. János	–	–	–	<i>Sz...*/ Szilágycseh</i>	[* - a halál helye rosszul olvasható]	2.	6.
85.	Csengeri P. János	–	–	–	–	–	4.	8.
86.	Csernátfalusi János	1747	Sarmaság	–	Sarmaság	akadémita, assessor	–	15.
87.	Csernátfalusi Péter	1754	Lele	1790	Szilágy-somlyó	akadémita, munkaképtelenként hal meg	–	15.

Sz.	Lelkipásztor ne- ve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegy- zések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Idő- pontja	Helye		Prot-1	Prot-2
88.	Csernátoni Sámuel	1725	Szilágycseh	–	Szilágy- perecsén	akadémita	10.	14.
89.	Csoma József	1823. V. 4.	Egrespatak	–	–	–		19.
90.	Csomorkányi Már- ton	–	Nagymon	–	Szilágy- szentkirály	–	5.	9.
91.	Csulak József	1774	Szilágyborzás	–	Szilágybor- zás	–		16.
92.	Daróczi Mátyás	–	–	–	–	1631-ben ippi lelkész	2.	6.
93.	Dálnoki István	1746	Szilágy- szentkirály	–	–	–		15.
94.	Deáki János	1675. ... 24.*	–	–	Zilah	[* – a hónap nem olvasha- tó]	7.	11.
95.	Debreceni Fülkei János	1684	Zilah	–	–	akadémita, Zilahon kép- lén, majd Hadadra, Wesselényi Pál udva- rába megy, később pe- dig Megy- gyesre	8.	12.
96.	Debreczeni Dániel	1722	Szilágycseh	–	Szilágycseh	akadémita	10.	14.
97.	Debreczeni Dániel	1726	Zsibó	–	Varsolc	–	10.	15.
98.	Debreczeni Mik- lós	1771	Szilágyszeg	–	–	–		16.
99.	Debreczeni Sámuel	1809	Szilágy- sámson	–	–	–		18.
100.	Debreczeni Főris István	1686. IV. 5.	Szilágy- somlyó	1711. V. 26.	Zilah	akadémita, 1694. VI. 9-től espe- res	9.	12.
101.	Debreczeni K. György	1687. VII.	Szilágyborzás	1711	Bósháza	[a T-lista kétszer em- líti]	9.	12.
102.	Debretzeni József	1799	Szilágyújlak	–	–	–		18.
103.	Deső Mihály	1714. II. 21.	Doba	–	Maros- vásárhely	akadémita, később Marosvá- sárhelyre megy	10.	13.
104.	Décei Sámuel	1681	Szilágyszeg	1710	Egrespatak	–	8.	12.
105.	Dési István	1711	Sarmaság	–	–	–	10.	13.
106.	Dési Zsigmond	1719	Zilah	–	Székely- udvarhely	rektornak megy Székelyud- varhelyre	10.	14.
107.	Diósgyőri János	1661	–	–	–	kiszárják, 1678-ban visszafogad- ják	6.	10.
108.	Diószegi István	–	–	–	Varsolc	–	2.	
109.	Diószegi József	1808	Lecsmér	–	–	–		18.
110.	Diószegi Mihály	1782	Szilágypanit	1806	Szilágycseh	akadémita		17.
111.	Divéki János	1682. I. 22.	Zilah	1687. XII.	Zilah	akadémita, első pap	8.	12.

Sz.	Lelkipásztor neve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegyzések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Időpontja	Helye		Prot-1	Prot-2
112.	Dobrai András	1638	–	–	–	–	4.	8.
113.	Dobrai István	–	Selymes- ilosva	–	Nagydoba	–	5.	9.
114.	Dobrai István	1811	Kusaly	–	–	–		19.
115.	Dobrai C. János	–	–	–	–	–	3.	7.
116.	Domahidi Mihály	–	–	–	–	–	4.	8.
117.	Domahidi Miklós	–	–	1679	Völcsök	–	2.	6.
118.	Dombi Dániel	1803	Szilágy- szentkirály	–	–	–		18.
119.	Dombi István	1775	Szilágyfő- keresztúr	1804	Menyő	akadémita		16.
120.	Dombi János	1773	Magyar- goroszló	–	–	akadémita, assessor, majd fő- jegyző		16.
121.	Dombi Sámuel	1810	Bogdánd	–	–	–		18.
122.	Dull Ferenc	1773	Somlyószécs	1805	Somlyószécs	–		16.
123.	Duló István	1783	Kusaly	1823	Kusaly	akadémita		17.
124.	Egregyi István	–	–	–	–	–	3.	7.
125.	Egrespataki And- rás	–	–	–	<i>Kraszna</i>	–	3.	7.
126.	Elekes István	1787	Szilágyújlak	–	–	részegsé- gért kizár- ják		17.
127.	Enyedi István	1682/1683	Szilágyszent- király	–	–	–	8.	12.
128.	Faggyas István	1759. V. 8.	Menyő	–	–	assessor, főjegyző, majd espe- res lesz		16.
129.	Fancsikai P. Pál	–	–	–	Menyő	–	4.	8.
130.	Faragó István	–	Nagydoba	–	–	–		18.
131.	Farkas Mihály	1746	Krasznarécse	–	Diósad	assessor		15.
132.	Farkas Sámuel	1804	Magyarkecel	–	–	káplánként kezd		18.
133.	Fazakas József	1825. IV. 24.	Szilágybagos	–	–	–		19.
134.	Fegyverneki Menyhért	–	–	–	–	kizárják	2.	6.
135.	Fehérvári H. (Albensis)	–	–	–	–	–		
	Ist- ván	–	–	–	–	4.	8.	
136.	Fejes Sándor	1788	Magyar- goroszló	–	–	–		17.
137.	Fejércsehi János	1678	–	1702	–	–	7.	11.
138.	Fejércsehi Mihály	1692. VI. 25.	<i>Szilágyújlak–? */ Szilágyszeg</i>	–	<i>Szilágyszent- király</i>	[* - a kezdés beje rosszul olvasható]	9.	12.
139.	Felsőbányai (Mediomontanus) István	1638	Sarmaság	–	–	–	4.	8.
140.	Felvinczi Sándor	1675	Zilah	1689	Debrecen	senior, Debrecen- ben is az lesz	8.	11.
141.	Fetés Antal	1793. VII. 14.	Szilágy- görcsön	–	–	–		18.

Sz.	Lelkipásztor neve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegyzések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Időpontja	Helye		Prot-1	Prot-2
142.	Filep István	1756	Kémer	–	–	akadémita, 1759-től Szilágy- somlyón		16.
143.	Francisci Mihály	1781	Hadad	–	–	evangélikus		17.
144.	Frigy Péter	1775	Lecsmér	–	–	–		16.
145.	<i>Fülesdi Mihály</i>	<i>1682</i>	–	–	–	–	8.	
146.	Fülöp Ferenc	1823. V. 4.	Szilágyborzás	–	–	–		19.
147.	Füzéri István	1673	–	–	<i>Hadadná- dasá/Hadad</i>	–	7.	11.
148.	Gál András	1773	Szilágy- kövesd	1832. VIII. 12.	Szilágy- szentkirály	–		16.
149.	Gál Zsigmond	1819. IV. 24.	Szamos- udvarhely	–	–	–		19.
150.	Galambfalvi Mik- lós	1700	Magyar- goroszló	–	Vérvölgy	–	9.	13.
151.	Gazda Sámuel	1765	Szilágy- szentkirály	–	Mocsolya	–		16.
152.	Gönczi János	1718	Magyar- goroszló	–	Szér	–	10.	14.
153.	Görgei János	1711	Vérvölgy	–	–	–		13.
154.	Gyáni János	1719	Szilágyborzás	–	–	–	10.	14.
155.	Gyarmathi Sámuel	–	Szilágyújlak	–	–	–	5.	9.
156.	Gyarmathi Sámuel	–	–	–	–	–	6.	10.
157.	Gyárfás Pál	1732	Diósad	–	Diósad	assessor	10.	15.
158.	Gyöngyösi György	1712	Szilágy- perecsén	–	–	kizárják		14.
159.	Gyöngyösi János	1736	Szilágy- zovány	–	Kraszna	akadémita		15.
160.	Gyöngyösi Or- bán	–	–	–	–	kizárják	3.	7.
161.	Gyöngyösi <i>Dési</i> Mihály	<i>1682. XI. 4.</i>	Szamoscikó	–	–	–	8.	12.
162.	Györfi Ádám	–	Zsibó	–	Zsibó	assessor		16.
163.	Hadadi L. István	–	–	–	–	–	3.	7.
164.	Hanka Márton	–	Szilágyfő- keresztúr	–	–	akadémita, Viskres megy		16.
165.	Harsányi Mátyás	1672	Szilágycseh	–	–	1678-ban a debreceni zsinaton a traktussal szembeni tisztetlen- ségéért ki- zárják	7.	11.
166.	Hejcei István	–	–	–	–	–	3.	7.
167.	Hejcei István	–	Zsibó	–	–	1680-tól főjegyző	6.	10.
168.	Hejcei P. István	<i>1682/1683</i>	Krasznarécse	–	–	–	8.	12.
169.	Helmecei K. Mik- lós	<i>1687. I. 1.</i>	Szilágyszeg	<i>1725</i>	<i>K...?*</i>	<i>halálakor már nincs szolgálatban [* – a halál helye rosszul olvasható]</i>	9.	12.
170.	Hécei Pál	1794	Kémer	–	–	Nagyvárad-		18.

Sz.	Lelkipásztor neve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegyzések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Időpontja	Helye		Prot-1	Prot-2
171.	Horváthi P. István	–	–	–	Ipp	ra megy	2.	6.
172.	Hunyadi Gerzson	–	Szilágy-görcsön	1776	Kraszna-horvát	–	–	16.
173.	Hunyadi Mihály	–	–	–	–	–	2.	6.
174.	Hunyadi W. Sámuel	1700	–	–	szabolcsi traktus	–	10.	13.
175.	Husztí András	1738	Szilágypanit	–	–	eltávozik a traktusból	–	15.
176.	Ikafalvi János	–	Kraszna-horvát	–	Menyő	–	–	16.
177.	Ináncsi Gergely	–	–	–	–	–	3.	7.
178.	Istváni Pál	1680	Ipp	–	<i>Szilágyszentkirály</i>	–	8.	12.
179.	Jánki András	1658	–	–	–	–	6.	10.
180.	Jánó Sámuel	1808	Mocsolya	1824. V.	Vérvölgy	–	–	18.
181.	Jenei György	1703	Egrespatak	–	Diósad	–	10.	13.
182.	Jenei G. István	–	Zilah	–	–	első pap, később Kolozsvárra megy munkaképtelenként hal meg	4.	8.
183.	Kabai Gergely	1741	Magyarkecel	–	Vérvölgy	–	–	15.
184.	Káli Gáspár	–	–	–	Szilágy-sámsón	–	3.	7.
185.	Kállai N. György	1688. VIII. 25.	Magyar-goroszló	–	–	–	9.	12.
186.	Kállai N[agy]. József	1796. III. 17.	Szilágy-zovány	–	–	–	–	18.
187.	Kállai P. János	1684. III. 22.	Somlyóújlak	–	Szilágy-nagyfalu	–	8.	12.
188.	<i>Kálnai János</i>	1685. III. 22.	–	–	–	–	8.	–
189.	Kálnai Péter	1650	Monó	–	–	–	5.	9.
190.	Károlyi Benedek	–	–	–	–	1626-ban <i>Szilágy-nagyfaluban van</i>	1.	6.
191.	<i>Károlyi György</i>	–	<i>Érszentkirály</i>	–	–	–	2.	–
192.	Károlyi István	1669	Egrespatak	–	–	–	7.	11.
193.	Kászó István	1802. V. 26.	Szilágy-nagyfalu	–	–	–	–	18.
194.	Katona Imre	1745	Kraszna	–	Tasnád	akadémita, Tasnádra megy	–	15.
195.	Katona Imre	1781	Szilágypanit	–	Zilah	akadémita	–	17.
196.	Kecskeméthy Miklós	–	Kémer	–	–	–	6.	10.
197.	Kecskeméthy Péter	–	–	–	–	–	2.	6.
198.	Kecskeméthy S. Gáspár	–	–	–	–	–	3.	7.
199.	Kecskeméthy Sely[mes]. János	1694. IV. 24.	Szilágy-somlyó	–	Kecskemét	akadémita	9.	13.
200.	Kele János	1797. IV. 25.	Kraszna-écse	–	–	–	–	18.
201.	Kelemen Péter	1758	Szilágy-főkeresztúr	–	Hadad-nádasd	–	–	16.

Sz.	Lelkipásztor neve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegyzések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Időpontja	Helye		Prot-1	Prot-2
202.	Kerekes Mózes	1823. IV. 24.	Szilágygörcsön	–	–	–		19.
203.	Kereki János	–	Kémer	–	–	–	1.	5.
204.	Keresszegi István	–	–	–	–	1620. VI. 2-től esperes, 1629-től püspök lesz <i>Debrecenbe megy</i>	1.	5.
205.	Keresszegi István	–	Szilágyperecsen	–	Szilágyperecsen	–	4.	8.
206.	Keresztes János	1814	Doba	–	–	–		19.
207.	Keresztési Ábrahám	1712	Szilágycseh	–	Nagybánya	munkaképtelenként hal meg	10.	14.
208.	Keresztúri Pál	1680/1681	Szilágyfőkeresztúr	–	–	–	8.	12.
209.	Kémeri Miklós	–	–	–	Lele	–	6.	10.
210.	Kémeri B. János	–	–	–	Szilágygörcsön	–	4.	8.
211.	Kibédi János	1793. IV. 30.	Alsóvalkó	–	–	–		17.
212.	Kilin Mózes	1822. VIII.	Kraszna	–	–	káplánként kezd		19.
213.	Király György	1782	Selymesilosva	1795	Selymesilosva	akadémita		17.
214.	Kis György	1775	Szamosardó	–	Szilágyújlak	–		17.
215.	Kis János	1816	Szilágysámszon	–	–	–		19.
216.	Kis Kelemen	1756	Hadad	1772	Lele	–		16.
217.	Kis Sándor	1774	Szilágylompért	–	Sarmaság	akadémita, assessor		16.
218.	Kiss György	1821. IX. 25.	Mocsolya	–	–	„solv. ingt.”		19.
219.	Kisvárdai István	1670	Varsolc, majd Szilágyfőkeresztúr	–	Monó	mindkét lista kétszer említi	6. 7.	10. 11.
220.	Kisvárdai Mihály	1736	Szilágygörcsön	–	Szilágykövesd	–		15.
221.	Kisvárdai Péter	1674	Sarmaság	–	–	–	7.	11.
222.	Kolcza Dávid	1793. XI. 28.	Kraszna-horvát	–	–	–		18.
223.	Kolozsvári István	1745	Szilágyújlak	–	–	kizárják		15.
224.	Kolozsvári János	1789	Szamosardó	–	Szilágy-szentkirály	–		17.
225.	Kolozsvári Péter	1697/1698. III. 12.	Szilágyújlak	–	Szilágycseh	–	9.	13.
226.	Kondor András	1792. IV. 24.	Szilágybagos	–	–	akadémita, káplánként kezd		17.
227.	Kondor József	1822. XI.	Magyaroroszló	–	–	káplánként kezd		19.
228.	Kovács Gergely	1773	Menyő	–	Menyő	–		16.
229.	Kovács István	1817. XI. 19.	Ipp	–	–	–		19.
230.	Kovács János	1790	Nagymon	–	–	–		17.
231.	Kovács Mihály	1790	Szilágy-nagyfalu	1806	Kémer	akadémita		17.
232.	Kovácsnai György	1718	Szilágygörcsön	1759	Szilágyborzás	–	10.	14.

Sz.	Lelkipásztor ne- ve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegy- zések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Idő- pontja	Helye		Prot-1	Prot-2
233.	Kovácsnai Pál	1644 ^{és 45}	Szilágycseh	–	Szilágycseh	–	5.	9.
234.	K[ovácsnai]. Ko- vács Ferenc	1813	Szilágy- somlyó	–	–	–	–	19.
235.	Kovácsnai Kovács István	1776	Szilágy- somlyó	–	–	akadémita, assessor	–	17.
236.	Kósa Mihály	1780	Egrespatak	–	–	–	–	17.
237.	Kökényesdi And- rás	–	–	–	Sülelmed	–	4.	8.
238.	Köpeczi János	1715	Szilágy- somlyó	–	–	akadémita, később Felsőbá- nyára megy	–	14.
239.	Körösői Dániel	1806	Magyarkecel	–	–	–	–	18.
240.	Körösői Sámuel	1776	Alsóvalkó	–	–	kizárják	–	17.
241.	Körtvélyesi Mihály	1692. XI. 5.	Szilágy- főkeresztúr	–	–	kizárják	9.	12.
242.	Krasznai Bertalan	1694. V. 6.	Diószád	–	Egrespatak	–	9.	13.
243.	Krasznai József	1729	Ráton	–	Bósháza	–	–	15.
244.	Krasznai Márton	1717	Kraszna- horvát	–	–	–	10.	14.
245.	Krasznai Sámuel	1770	Ráton	–	Szér	–	–	16.
246.	Krizbai György	–	Szilágycseh	–	<i>Gyalu</i>	–	5.	9.
247.	Kun István	1782	Nagymon	–	Szilágy- lompért	–	–	17.
248.	László István	1775	Szilágy- gőrcsön	1775	Szilágy- gőrcsön	–	–	16.
249.	Losonczy Gergely	1705. ... 24.*	Szilágypanit	–	Egrespatak	[* – a hó- nap rosszul olvasható]	10.	13.
250.	Madai P. Sámuel	1664	Vérvölgy	–	–	kizárják	6.	10.
251.	Madarasi K[jiss]. György	1773	Bogdánd	–	–	–	–	16.
252.	Majtényi Albert	–	Szilágype- recsen	–	–	kizárják	5.	9.
253.	Majtényi Mihály	–	–	–	Szilágyborzá s	–	1.	5.
254.	Majtényi Zsig- mond	–	??*	–	–	[* – a többi szöveg ol- vashatatlan]	–	12.
255.	Margithai Péter	–	–	–	–	–	3.	7.
256.	Margithai M. Mik- lós	1650	Szilágy- perecsen	–	–	–	5.	9.
257.	Marosi György	1784	Krasznarécse	1823	Lele	akadémita	–	17.
258.	Marosi István	1666	Kraszna- horvát	1696. X. 18.	<i>Egrespatak</i>	<i>valamilyen fájdalmas be- tegségben szenvedett</i>	6.	10.
259.	Marosi István	–	Vérvölgy	–	Erdély	–	–	13.
260.	Matolcsi György	1679, 1680	Kusaly	1691	<i>Kusaly</i>	<i>valamikor később talán Szilágyszegen („Szylagj.”) [a T-listán kétszer sze- repel]</i>	8.	12.
261.	Matolcsi Bíró Pál	1737	Kémer	–	–	elhagyja a traktust	–	15.

Sz.	Lelkipásztor neve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegyzések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Időpontja	Helye		Prot-1	Prot-2
262.	Málnási Benjámin	1794	Szilágybagos	–	–	káplánként kezd		18.
263.	Málnási Sámuel	1783	Kraszna	–	–	akadémita, káplánként kezd, 1806-tól assessor		17.
264.	Medgyesi S. György	–	Szamosudvarhely	–	Zilah	munkaképtelenként hal meg		16.
265.	Mezei István	1717	Vérvölgy	–	Doba	–	10.	14.
266.	Mezőkeresztesi Lukács	–	–	–	–	–	1.	6.
267.	Mezőlaki Miklós	–	–	–	–	–	3.	7.
268.	M[ező-?], Türi János	–	–	–	–	–	4.	8.
269.	Mészáros Pál	1794	Szilágykövesd	–	Szilágykövesd	–		18.
270.	Miskolczi Márton	1671. IV. 1.	Zilah	–	–	káplán	7.	11.
271.	Miskolczi C[sulyak]. Gáspár	1674. III. 14.	Szilágy-somlyó	1696. III. 12.	Vásárhely	–	7.	11.
272.	Mocsi Gergely	1701	Szér	–	Magyarország	munkaképtelenként hal meg	10.	13.
273.	Mogyorói Mihály	–	Nagymon	–	–	1654-ben Szamosudvarhelyen van, kizárják	5.	9.
274.	Mohai János	–	Hadad	–	Zilah	akadémita, assessor		16.
275.	Mohai János	1798	Szilágylompért	–	–	–		18.
276.	Molnár János	–	Hadadnásd	–	Hadad	assessor		16.
277.	Murányi Ferenc	1778	Szamosudvarhely	–	–	–		17.
278.	N. Muraközi András	–	–	–	–	–	4.	8.
279.	Nagy Bálint	1793. IV. 22.	Hadadnásd	–	Hadad	–		17.
280.	Nagy Mihály	1802	Szilágy-szentkirály	–	–	–		18.
281.	Nagy Miklós	–	Hadadnásd	–	Somlyóújlak	Somlyóújlakra megy előbb		16.
282.	Nagy Sámuel	1759	Kémer	–	Kémer	Zilahon rektor		16.
283.	Nagy Sándor	1813	Egrespatak	–	–	–		19.
284.	Nagyfalvi Bálint	–	–	–	Varsolc	–	3.	7.
285.	Nagylaki Bernát	–	Szilágy-somlyó	–	–	1620-ban Szilágy-somlyón van javadalma a kémeri, ippi, bányoki és réisei dézsma	1.	6.
286.	Naményi Péter	–	Lecsmér	–	–	–	5.	9.
287.	Nábrádi Gergely	–	–	–	Egrespatak	–	4.	8.
288.	Nádasdi István	–	–	–	Szér	–	3.	7.

Sz.	Lelkipásztor neve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegyzések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Időpontja	Helye		Prot-1	Prot-2
289.	Nánási Gábor	1680. XI. 13.	Hadad	–	–	Wesselényi Pál udvari papja	8.	11.
290.	Némethi István	–	–	–	Kémer	–	4.	8.
291.	Némethi János	–	–	–	–	–	2.	6.
292.	Németi Sámuel	1716	Szilágy-somlyó	–	–	akadémita, később Túrta megy akadémita	–	14.
293.	Nógrádi Benedek	1689. III. 3.	Szilágy-nagyfalu	–	–	–	9.	12.
294.	Olaszi István	1795. V. 19.	Bósháza	–	–	–	–	18.
295.	Ormányi János	–	Szilágyszeg	–	–	–	5.	9.
296.	Oroszi István	–	–	–	Szamoscikó	–	4.	8.
297.	Oroszi János	–	Szamosardó	–	–	–	5.	9.
298.	Oroszi Péter	1671	Szilágy-nagyfalu	1693	Kraszna	–	7.	11.
299.	Osvát Sándor	1820. VII. 8.	Krasznarécse	–	–	–	–	19.
300.	Ónadi P. István	1689. IV. 15.	Ipp	–	–	–	9.	12.
301.	Óvári Miklós	–	Diószad	–	Diószad	–	1.	5.
302.	Órvéni Ferenc	1674. VI. 14.	Krasznarécse	–	Selymesilosva	–	7.	11.
303.	Óri József	1729	Szamosardó	–	Érszőlős (Pacal)	–	–	15.
304.	Pankotai N. Sámuel	1695. XI. 23.	Varsolc	–	Szilágy-nagyfalu	1726. ?? 26-tól főjegyző [a hónap nem olvasható]	9.	13.
305.	Papi István	–	–	–	Szilágy-sámson	–	4.	8.
306.	Papp Ferenc	1749	Diószad	–	–	assessor	–	16.
307.	Patai János	1726	Ráton	–	Szilágy-somlyó	munkaképtelenként hal meg	10.	14.
308.	Pataki Áron	1809	Sülelmed	–	–	–	–	18.
309.	Pathai György	1665	Kusaly	–	–	„Zil” – [Zilahon halt meg?]	6.	10.
310.	Pathay István	1695	Szilágy-perecsen-? *	–	–	Kende Gábor udvari papja [* – a helység nincs említve]	–	12.
311.	Páll István	1817	Szilágy-perecsen	–	–	–	–	19.
312.	Pávai József	1780	Krasznarécse	–	–	–	–	17.
313.	Pávai Péter	1745	Szilágyújlak	–	Szér	–	–	15.
314.	Pesti János	1762	Lecsmér	–	Somlyószécs	–	–	16.
315.	Petlendi Márton	–	–	–	–	„nullt obediens esse”	4.	8.
316.	Petlendi Mátyás	–	Varsolc	–	Varsolc	–	1.	5.
317.	Pető László	1822. V. 23.	Kraszna-horvát	–	–	káplánként kezd	–	19.
318.	Petri Márton	1774	Alsóvalkó	–	Egrespatak	–	–	16.
319.	<i>Péli István</i>	1717	Ipp	–	<i>Szilágysámson</i>	–	10.	–
320.	Péntek János	1826. IV. 24.	Szamosardó	–	–	–	–	19.
321.	Péterfalvi S. János	–	–	–	–	–	2.	6.

Sz.	Lelkipásztor neve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegyzések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Időpontja	Helye		Prot-1	Prot-2
322.	Polgár Márton	1792. VII. 12.	Zilah	–	–	akadémita, 1817-től főjegyző		17.
323.	Pongrácz Pál	1734	Varsolc	–	Zilah	talán munkaképtelenként halt meg [roszszul olvasható]		15.
324.	Porcsalmi János	–	Szamosudvarhely	–	–	–	6.	10.
325.	Porsolt Sámuel	1776	Szilágy-lompért	–	Szilágy-lompért	munkaképtelenként halt meg		17.
326.	Püspök János	1813	Bósháza	–	–	–		19.
327.	Püspöki Sámuel	–	Ráton	–	–	elhagyja a traktust		15.
328.	Radnóthi János	–	Krasznarécse	–	–	templomrablásért kizárják	7.	10.
329.	Rápolti I. Mihály	1692. XI. 5.	Monó	1704	Lele	–	9.	12.
330.	Regethei Imre	–	Szilágy-görcsön	–	–	kizárják	6.	10.
331.	Rétyi József	1777	Zsibó	1817	Balla	akadémita, assessor		17.
332.	Rozsályi Márton	–	–	–	–	–	2.	6.
333.	Salamon József	1816. V. 15.	Zilah	–	–	gimnáziumi tanár		19.
334.	Sarkadi István	1673. IX. 6.	Varsolc	–	–	Szilágyfőkeresztúrról hír nélkül eltávozik	7.	11.
335.	Sápi Sámuel	–	Sarmaság	–	–	–		12.
336.	<i>Sárdi P. Pál</i>	1683. VII. 14.	–	–	–	–	8.	
337.	Sárkány Farkas	1804	Kusaly	–	–	–		18.
338.	Sárkány Márton	1781	Mocsolya	–	–	–		17.
339.	Sárkány Mihály	1776	Szilágy-görcsön	–	Kusaly	–		17.
340.	Sárközi János	1678	Szamoscikó	1680	Szamosardó	–	8.	12.
341.	S[áros-?]Pataki Izsák	–	–	–	–	<i>Szerencsétlenségben halt meg [„malo obyti”]</i>	3.	8.
342.	Selyki István	1671	Vérvölgy	–	–	–	7.	11.
343.	Sibai István	–	–	–	Kusaly	–	2.	6.
344.	Sibai P. János	–	Kusaly	–	–	–	5.	9.
345.	Simon József	1773	Lele	–	Magyar-goroszló	akadémita		16.
346.	Solymosi Sámuel	1734	Monó	–	–	más vallásra tér át		15.
347.	Sombori Márton	–	Szilágycseh	–	–	akadémita, assessor		16.
348.	<i>S[omyó-?]. Ujlaki István</i>	1693	Szilágyborzás	–	–	–	9.	13.
349.	Soós Ádám	–	Hadadnásd	–	–	–		16.

Sz.	Lelkipásztor ne- ve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegy- zések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Idő- pontja	Helye		Prot-1	Prot-2
350.	Surányi Mihály	1811	Szilágy- gőrcsön	–	–	–		18.
351.	Sülelmedi Bálint	1661	–	–	Szilágy- somlyó	–	6.	10.
352.	Szabó István	1813	Szilágyborzás	–	–	–		19.
353.	Szabó László	1821. III. 20.	Szilágyszeg	–	–	talán káplánként kezd		19.
354.	Szabó Sámuel	1756	Szilágy- nagyfalu	1790	Szilágy- nagyfalu	akadémita, assessor, majd főjegyző		15.
355.	Szakács Pál	1793. IV. 22.	Szilágybagos	–	–	káplánként kezd, elmegy a traktusból		17.
356.	Szакlányi Dániel	1826. IV. 24.	Érszakácsi	–	–	–		19.
357.	Szalacsi János	1680	Nagymon	–	–	–	8.	12.
358.	Szalárdi János	–	Bogdánd	–	–	–	5.	9.
359.	Szalárdi Mihály	1641	Zilah	–	–	első pap, Nagyvárad- ra megy	4.	8.
360.	Szalontai Mihály	1725	Menyő	–	Menyő/Zsibó	akadémita	10.	14.
361.	<i>Szalontai V. István</i>	<i>1688. III. 24.</i>	<i>Selymesilosva</i>	–	–	–	9.	
362.	Szamosszegi Pál	–	–	–	–	–	3.	7.
363.	Szaniszlai István	–	Menyő	–	–	–	6.	10.
364.	Szaniszlai János	–	Menyő	–	<i>Sándorháza</i>	a németek ölték meg	6.	10.
365.	Szathmári Ferenc	1791. IX. 13.	Szilágycseh	–	Tasnád	akadémita, káplánként kezd		17.
366.	Szathmári István	–	Doba	–	–	<i>1626-ben</i> <i>aktív 1659-</i> <i>ben (?)</i> <i>kizárják</i>	1.	5.
367.	Szathmári Mihály	–	–	–	–	–	6.	10.
368.	Szathmári Péter	–	–	–	–	–	2.	6.
369.	Szathmári N[agy]. István	1754	Kraszna	1790. IX. 7.	Kraszna	akadémita, 1759-től főjegyző, 1775-től esperes		15.
370.	Szathmári P. János	<i>1688</i>	Zilah	<i>1707</i>	Kolozsvár	Kolozsvár- ra megy	9.	12.
371.	Szathmári P. Péter	–	–	–	–	–	3.	7.
372.	Szathmárnémethi János	–	–	–	–	a tatárok fogságra viszik	6.	10.
373.	<i>Szádvári/</i> Szathvári János	–	–	–	Magyarkecel	<i>1654-ben</i> <i>Kraszna- bor- vátan van</i> <i>kizárják</i>	3.	7.
374.	Szentandrás István	1676	Szilágyborzás	–	–	–	7.	11.
375.	Szentes István	1816	Szilágy- nagyfalu	–	–	–		19.

Sz.	Lelkipásztor neve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegyzések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Időpontja	Helye		Prot-1	Prot-2
376.	Szentgyörgyi László	1737	Szilágy-nagyfalu	–	Kraszna-horvát	–		15.
377.	Szentkirályi Benedek	–	–	–	Szilágypanit	–	3.	7.
378.	Szentlászlai Sámuel	1647	Szilágy-nagyfalu	–	Diószad	a tatárok ölik meg	5.	9.
379.	Szentmihályfalvi András	–	–	–	–	a tatárok ölik meg	3.	7.
380.	Szentmihályfalvi István	1717	Szilágyújlak	–	Szilágyszeg	–	10.	14.
381.	Szentmihályi Gergely	1661	–	–	–	főjegyző, Gyaluba megy	6.	10.
382.	Szentmihályi István	–	–	–	Bogdánd	–	3.	7.
383.	Szentmiklósi János	1674. II. 6.	Egrespatak	–	Szilágy-zovány	–	7.	11.
384.	Szentpéteri Gergely	1642/1647	Szilágy-zovány	–	Szilágy-zovány	–	5.	9.
385.	Szepsi N. András	–	Szilágy-perecsen	–	Hadad	–	4.	8.
386.	Szerencsi Demeter	1719	Szilágyszeg	–	Szilágy-zovány	–	10.	14.
387.	Székely József	1820. IV. 24.	Ráton	1823. VII. 4.	Ráton	–		19.
388.	Székelyhidi Mihály	–	–	–	–	a tatárok ölik meg	4.	8.
389.	Széki Miklós	1649	Zilah	–	–	káplán	5.	9.
390.	Szikszai István	1738	Bürgezd	–	–	–		15.
391.	Szikszai József	1826. IV. 24.*	Zilah	–	–	káplánként kezd, majd Kraszánára megy, [*– nem világos, hogy a dátum mire vonatkozik]		19.
392.	Szilágyi András	1715	Kraszna	–	<i>Biharpüspöki</i>	akadémia, Püspökibe megy	10.	14.
393.	Szilágyi György	1752	Doba	1784	Doba	akadémia, assessor		15.
394.	Szilágyi István	1714	Magyarkecel	–	Egrespatak	–		14.
395.	Szilágyi István	1754	Szilágybagos	–	Varsolc	akadémia		15.
396.	Szilágyi János	1722	Alsóvalkó	–	Egrespatak	–	10.	14.
397.	Szilvási Márton	–	–	–	Szilágycseh	–	2.	6.
398.	Szilvási Tamás	–	–	–	Szamosudvarhely	–	3.	7.
399.	Szilvási K. István	–	–	–	Szilágycseh	–	2.	6.
400.	Szokolyai Ádám	1775	Kraszna-écsé	–	–	–		16.
401.	Szombati Ferenc	1712	Szér	–	Bogdánd	–	10.	13.
402.	Szónyi N[agy]. István	1672. VIII. 1.	Zilah	–	–	első pap, Kolozsvár a megy	7.	11.
403.	Tasnádi { <i>Csanádi</i> } Mátyás	–	–	–	Varsolc	1648-ban Szamosudvarhelyen	2.	6.

Sz.	Lelkipásztor neve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegyzések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Időpontja	Helye		Prot-1	Prot-2
404.	Tasnádi H[ajas]. István	1642	Zilah	–	–	első pap	5.	9.
405.	Tatai János	–	–	–	–	–	4.	8.
406.	Tatarosi Lázár	–	–	–	–	–	2.	
407.	Terebesi Sámuel	1737	Sarmaság	–	Szér	–		15.
408.	Teremi András	1754	Szilágy-zovány	–	Szilágy-zovány	akadémita, assessor		15.
409.	Técsi Dániel	1741	Szilágybagos	–	Szilágy-somlyó	akadémita, főjegyző		15.
410.	Técsi Mihály	1813	Bogdánd	–	–	–		19.
411.	Thelmann György	1796. III. 17.	Hadad	–	–	evangélikus		18.
412.	Tiboldi István	1809	Bürgezd	–	–	–		18.
413.	<i>Tokai János</i>	<i>1717</i>	<i>Désbáza</i>	–	<i>Szilágygörsön</i>	–	<i>10.</i>	
414.	Tolcsvai Mihály	1672	Szilágy-főkeresztúr	–	<i>Szilágyásmon</i>	–	7.	11.
415.	Tordai György	1717	Lele	–	Szilágy-nagyfalu	–	<i>10.</i>	14.
416.	Tószegi István	–	–	–	–	–	3.	7.
417.	Tótfalusi P. István	<i>1646</i>	Zilah	–	–	első pap, esperes, később Husztra megy	5.	9.
418.	Török Ferenc	1827. IV. 24.	Hadadnásasd	–	–	–		19.
419.	Tyukodi István	–	–	–	Kraszna	<i>1618-ban Szilágyfőkeresztúron van, követi a fia, János, aki Magyarkecelben hal meg 1702-ben</i>	2.	6.
420.	Tyukodi P. János	–	Kusaly	[1702*]	[Magyarkecel*]	[* – a 419. névnel bejegyezve]	6.	10.
421.	Udvarhelyi János	–	–	–	–	1645-ben más faluba megy	3.	7.
422.	<i>Udvarhelyi Tamás</i>	–	–	–	–	<i>1620-ban Monóban van</i>	1.	
423.	Ujlaki János	1671	Kusaly	–	–	–	7.	11.
424.	Urházi György	1821	Zálnok	–	–	1825-től Kusalyban van		19.
425.	Uzoni Bartha István	–	–	–	Ipp	assessor		15.
426.	Újfalusi Mihály	<i>1674. II. 6.</i>	Szilágypanit	–	Kraszna	–	7.	11.
427.	Újvárosi András	–	–	–	–	–	2.	6.
428.	Újvárosi Mihály	1722	Vérvölgy	–	Kraszna	[a bejegyzés egy része olvashatatlan]	<i>10.</i>	14.
429.	Vajasdi Mihály	1744	Zilah	–	Zilah	akadémita, assessor		15.
430.	Varga András	1813	Monó	–	–	–		19.
431.	Varsolczi Péter	–	Somlyóújlak	–	Szamoscikó	–	5.	9.

Sz.	Lelkipásztor neve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegyzések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Időpontja	Helye		Prot-1	Prot-2
432.	Varsolczi P. István	–	–	–	–	–	4.	8.
433.	Váczi Péter	–	Zilah	–	–	első pap 1643-ban is Zilahon van akadémia,	4.	8.
434.	Váncza Mihály	1778	Szilágy- percesen	–	–	assessor		17.
435.	Váradai János	–	Ráton	–	Varsolc	–		16.
436.	Váradai Lukács	–	–	–	–	–	2.	6.
437.	Váraljai Márton	1698	Selymes- ilosva	–	Kraszna- récse	–	9.	13.
438.	Vári János {Mihály}	1726	Ipp	–	Szamosardó	–	10.	14.
439.	Vásárhelyi István	1671	Szilágypanit	1707	Magyar- goroszló	1696-ban valabova eltávozzék [„excivit”]	7.	11.
440.	Vásárhelyi K. György	1714	Kusaly és Szilágykerked	–	Somlyóújlak	–	10.	14.
441.	Veres Benjámín	1778	Ipp	1809	Ipp	akadémia, assessor		17.
442.	Veresmarthi K. Mátyás	1682. V. 13.	Szilágypercesen	–	Kémer	–	8.	
443.	Veress György	1817. XI. 14.	Kémer	–	–	–		19.
444.	Veszprémi István	1713	Hadad	–	Szilágy- percesen	akadémia		14.
445.	Vetési Márton	–	Sülelmed	–	–	–	2.	6.
446.	Vetési P. János	1647	Kraszna- horvát	–	Kémer	1654-ben Diósadon van, a tatá- rok ölik meg	5.	9.
447.	Vég József	1785	Szilágy- kövesd	1817	Magyarkecel	akadémia		17.
448.	Vég József	1817	Magyarkecel	–	–	–		19.
449.	Vég Sámuel	1823. XI. 1.	Szilágy- lompért	–	–	–		19.
450.	Virág István	1801. IV. 24.	Szilágybagos	–	–	–		18.
451.	Virág Ádám	1804	Nagydoba	–	–	Máramar- rosszigetre megy, majd 1806-ban visszajön Szilágyzo- ványra [a Cs-listán kétszer szerepel]		18.
452.	Viski János	1717	Szilágy- zovány	–	Szilágy- zovány	[a T-lista kétszer említi]	10.	14.
453.	Viski Márton	1721	Selymesilosva	–	–	–	10.	
454.	Viski Pál	–	Kémer	–	Szatmár	akadémia		16.
455.	Visnyai János	1724/1725	Kraszna	–	Magyarkecel	akadémia	10.	14.

Sz.	Lelkipásztor neve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegyzések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Időpontja	Helye		Prot-1	Prot-2
456.	Vittelki András	1670	Kraszna	1708	Szilágybagos	1678-tól főjegyző 1701. III. 2-án Zilahon történik valami [nem értelmezhető]	7.	11.
457.	Zabolai István	1790	Kémer	–	Selymesilosva	akadémia		17.
458.	<i>Zalányi P. Gergely</i>	1686	<i>Szilágyfőkeresztúr</i>	–	–	–	9.	
459.	Zay György	1786	Varsolc	1804	Nagydoba	akadémia		17.
460.	Zay Mihály	1812	Hadadnásd	–	–	–		19.
461.	Zay Sámuel	1784	Doba	–	–	akadémia		17.
462.	Zay Sámuel	1810	Vérvölgy	–	–	–		18.
463.	Zilahi András	1726	Egrespatak	1777. X. 14.	Vérvölgy	assessor	10.	14.
464.	Zilahi János	1733	Szilágyborzás	–	Szilágy-szentkirály	–		15.
465.	Zilahi János	1747	Magyarkecel	–	–	assessor		15.
466.	ifj. Zilahi János	–	Sarmaság	–	–	–	6.	10.
467.	Zilahi Márton	1679	Diósad	–	<i>Menyő</i>	–	8.	12.
468.	Zilahi Mihály	–	Somlyóújlak	–	–	–	10.	13.
469.	Zilahi Pál	1726	Kraszna-horvát	–	Leicsmér	–	10.	15.
470.	Zilahi C. Márton	–	–	–	Szilágypanit	–	4.	8.
471.	Zilahi I. János	–	–	–	Zsibó	főjegyző, esperes, 1643-ban Zilahon van	3.	7.
472.	Zilahi I. János	1714. II. 21.	Szilágy-szentkirály és <i>Debren</i>	–	Szilágy-szentkirály	–	10.	14.
473.	Zilahi I. Mihály	1682. XI. 4.	Hadad	1695	<i>Abóvalkó</i>	–	8.	12.
474.	Zilahi R. János	1756	Ráton	–	Ráton	munkaképtelenként hal meg		15.
475.	Zoványi György	1766	Zilah	–	Zilah	assessor, Zoványi P. György unokája		16.
476.	Zoványi József	1732	Kémer	–	–	akadémia, 1746-tól főjegyző, 1758-tól esperes, zilahi pap		15.

Sz.	Lelkipásztor neve	Szolgálat kezdete		Elhalálozás		Megjegyzések	Oldal	
		Időpontja	Helye	Időpontja	Helye		Prot-1	Prot-2
477.	Zoványi P. György	1700. VI. 23.	Szilágy-somlyó	1758. II. 19. de. 11 óra	Zilah	akadémita, 1708. XI. 5-től főjegyző, 1711. VII. 8-tól esperes, 1723-tól generális főjegyző, 1728. IV. 25-től püspök, 1715-től Zilahon, 1758. III. 19-én temették el, 101 évet és 5 hónapot élt	9.	13.
478.	??	??	??	–	–	akadémita [utólagosan teljesen kikaparva]		15.

The Oldest Pastor Lists in the Szilágy Deanery

The collection of data regarding the service of the reformed ministers in the congregations from Szilágyság began in the end of the 19th century, but the investigation had still many objects. There are so many sources that nobody had studied till yet. The names of the priests from the church district of Szilágy were noticed at about the year 1620 in a contemporary register. Unfortunately this wasn't kept but it was copied in the 17th century to two other registers. Regarding these roots we tried to reconstruct the original list that counts the names and data of the 140 priests. The list was continually completed with the data of the ministers serving in the district. The earlier list, formed in 1656, contains 280 names, the other that was lead from the year 1680 contains 462 names. Comparing the common part of these, we observed that data are differing in many cases. After all these we got across to make a list that contains the names and data of 478 priests, from the beginning of the 17th century until 1827.